SERIA II.—ANUL IV, No. 870—263. **Ediția a treia** SÂMBĂTĂ, 19 SEPTEMBRE 1898

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

In țară, pe an . . . . 20 lei

„ streinătate . . . . 40 „

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

REDACȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENȚEI — No. 3

EPOCA

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Pagina III-a, linia 30 bani

„ IV-a, „ 15 „

INSERȚIUNI și RECLAME, linia corp 8, 2 lei

ADMINISTRAȚIA

No. 3 — STRADA CLEMENȚEI — No. 3.

CONFLICTUL ROMÂNO-SERB

MĂRTURISIREA VINOVATULUI

Este dovedit, după toate actele publicate și pe larg analizate, că Sturdza e spionul guvernului ungar, în chestia românilor din regatul vecin.

Cum că tot ce rescriptul al doilea afirmă despre trădarea lui Sturdza e adevărat, o dovedesc atitudinea, faptele și declarațiile lui de cînd a venit la guvern.

Atitudinea lui ostilă, față cu românii din Transilvania, și scuzele și gudurăturile lui de la început față cu guvernul maghiar, constituiaŭ deja un început de probă și făgăduiaŭ mult pe calea felonieĭ.

Fapta urmează atitudineĭ deja luată. Spionul suprimă pur și simplu *renta* (așa mai are obrazul a o numi) pe care Statul o servea Sfintului Neculaĭ din Brașov.

Această subvenție fusese servită neîntrerupt de la 1860, adică curs de 35 de anĭ. A trebuit să vină naționalistul Sturdza ca să o taie.

Suprimarea subvenției Sturdza este nevoit să o mărturisească în Parlament. Era dator să dea un motiv. Adevăratul motiv se știa de toată lumea: graba de a servi interesele Ungurilor și a deservi pe acele ale Românilor. Sturdza, pus la ordinele lui Bánffy, nu putea să servească mai departe o subvenție care contraria planurile de desnaționalizare a lui Wlassics și a lui Ieszenszky.

A dat, prin urmare, un motiv care este așa de ridicul în cît te revoltează.

Iată cum Sturdza se rostește în Senat, în această chestie:

«Trebue să se clarifice (chestia subvenției) *căci nu este de demnitatea* Statului român ca atunci cînd este vorba de certe datorii, *el să caute să le îndeplinească pe furiș...*»

Bre! susceptibil bărbat! grozav mai ține la demnitatea Statului român!

Va să zică, de cît să ne înjosim a trimite subvenția pe furiș, la Brașov, Sturdza mai bine o suprimă! Găsește că procedeul e mai demn!

O mai mare perfidie și mai mare fățărnicie nu este cu putință. Trădarea intereselor naționale se vede printre aceste rînduri.

Și apoi, continuă trădătorul:

«Suprimînd subvenția, am făcut un bine școalelor din Brașov, le-am scăpat de închidere. Căci înțelegeți bine d-voastre, că dacă guvernul ar da renta școalelor din Brașov **și ar trimete-o cu poșta (!) *căci nu ar putea-o trimete alt-fel (!!!)*** *și dacă guvernul unguresc ar închide, din această causă, școalele,* **atunci înțelegeți, ne-ar părea foarte rău *de banii trimiși (!!)***

O rea credință de cea mai mare imbecilitate!

După spion, subvenția nu se poate da saŭ trimete *alt-fel de cît prin poștă*. Or, trimițîndu-se prin poștă, guvernul unguresc are să afle, și aflînd are să închidă școalele. De aceea Sturdza a suprimat subvenția!

A uitat ignobilul că mai este un alt mijloc de a trimete baniĭ, mai compromițător, acela *prin mandat telegrafic*, mijloc mai ușor decît plicul, de a fi descoperit de guvernul unguresc.

Iată, păcătosul, ce argumente a adus pentru a justifica suprimarea subvenției școalelor din Brașov!

Acesta este naționalistul înfocat, acesta este omul care îndeamnă la răscoală pe Transilvănenĭ, care îndemna la intervenție guvernul conservator.— Ajuns la putere, suprimă existența școalelor de acolo, pentru cuvîntul că neavînd alt mijloc *de cît poșta* de a trimete subvenția, Unguriĭ aŭ să pună mîna pe ea!

Ce mizerabil!

Eĭ bine, acest om care este capabil să comită ast-fel de infamiĭ, de sigur că a fost în stare să dea și informațiĭ oficiale prin o notă asupra subvenției.

Și dovada, că a făcut și această infamie, o mai găsim în propriele sale mărturisiriĭ, făcute tot cu acea ocasie, în Senat.

Sturdza a declarat, în Senat, că este în tratare cu guvernul Unguresc pentru a se admite ca guvernul nostru să dea, pe cale oficială, școalelor din Brașov renta. — Or, cine zice tratare, zice schimb de vorbe și de note.

Nu a putut Sturdza intra în tratări fără să nu aducă la cunoștința guvernului ungar suma pe care Statul român o servea pînă acum și cui da acea sumă.

Sturdza adăoga:

«Trebue să convingem pe guvernul maghiar ca să admită plata acelei rente, fiindcă o datorim în mod cert și onest acelei biserici și școale.»

Apoĭ, pentru ca să facĭ ca guvernul maghiar să admită acest mod de a vedea, o mai repetăm, trebue să 'l facĭ cunoscut în toate detaliile chestia, prin urmare, a trebuit ca Sturdza să-l încunoștiințeze *și să indice suma subvenției.*

Iată cum ieșa adevărul următorului pasagiŭ din rescriptul pe care ignobilul îl contesta:

«din cauza aceasta s'a văzut necesitat (guvernul maghiar) a interveni la guvernul regesc român, pe cale diplomatică, în chestia subvenției **și acesta a dat, în privința subvenției, o notă afirmativă cu indicația sumeĭ.»**

Prin urmare, degeaba neagă Sturdza cum că aceste rînduri s'ar referi la el. La el și numaĭ la el se referesc, am dovedit-o cu prisosință.

Ca să vadă cititoriĭ perfidia trădătorului, care aleargă la tot felul de argumente spre a justifica faptul că a făcut cunoscut guvernului unguresc servirea subvenției și indicarea sumeĭ, reproducem ultimele cuvinte ale spionului:

«Căci, vedeți că în țara turcească se dau sume însemnate (pentru școalele din Macedonia) **și știe guvernul turcesc că se dau acele sume** *pentru biserici și școli* ***«cari nu ființesc întru nimic imperiul otoman.»***

Apoĭ bine, ignobile, tot una este?

Aceeași situație o aŭ românii din Macedonia față cu guvernul otoman, pe care o aŭ românii din Ungaria față cu cel maghiar?

Același interes aŭ, saŭ mai bine, aceeași desinteresare pot pune maghiariĭ în servirea subvenției *pe față*, pe care o pun turciĭ relativ la școalele române din Macedonia?

Iată decĭ că avem și mărturisirea vinovatului!

POLEMICA CU PLASTOGRAFII

Voința Națională *crede să încurce cîți-va cititori naivi, complicînd chestiunea actului din gremiul primului ministru ungar cu întrebări ce ni-le pune cu privire la iscălitura actului, la autorul lui, la fotografiarea pieseĭ, etc.*

La aceste întrebări nu răspundem, pentru că unele din chestiunile cari interesează pe Voința *nu le cunoaștem, iar nici una din ele nu importă în cazul de față.*

Noĭ afirmăm două lucruri:

1) Existența actului,

2) Caracterul lui oficial.

Atît importă în chestiune și atît putem dovedi, cel puțin unor adversari pentru cari numaĭ clișeele fotografice aŭ valoare.

In privința existenței actului am afirmat și afirmăm că de unde a citit d. Take Ionescu piesa și pînă unde a sfîrșit cu citirea, actul există. Despre această bucată luăm răspunderea actului. Aceasta și numaĭ aceasta a fost trimisă de mitropolitul Miron părintelui Voina, pe cale oficială și cu toate garanțiile oficialității. Aceasta s'a citit membrilor Eforieĭ scolare din Brașov și a fost tradusă de d-nul Virgil Onițiu, director gimnazial!

Această piesă a fost trimisă de mitropolitul Miron cu însemnarea, că provine din cabinetul primului ministru și fără iscălitură, de și este știut de toți că emană de la Ieszenszky, precum a spus'o și Tribuna *și* Gazeta Transilvaniei.

Asupra acesteĭ piese a fost consultat d. Take Ionescu în numele Eforieĭ de la Brașov și această piesă a fost citită de d-nul Take Ionescu în parlamentul român.

In privința oficialității actului iarăși nu începe nicĭ un fel de îndoială, orĭ-care ar fi persoana sub a căreĭ iscălitură ni s'ar produce astă-zi actul.

Astă-zi cînd originalul s'a furat de Ieszenszky, este indiferent dacă ni se afirmă că el era scris de un Șandor saŭ de un Iștvan oare-care.

Azĭ, în adevăr, avem mărturisirea Voinței *că acest act, care ni se zicea că ar fi o simplă închipuire, «ar fi existînd», azĭ, avem mărturisirea guvernului unguresc cum că actul emană de la o persoană care nu este «strict» legată cu presidența consiliului de miniștri și oficioasa* l'Indépendance *spune că «un comunicat oficios afirmă că este vorba de o scrisoare privată pornită de la presidența consiliului».*

Am putea să ne mulțumim cu atît și să triumfăm cu simplele mărturisiriĭ ale acelora cari îndrăsneaŭ să susție pînă mai erĭ că actul a fost fabricat de noĭ.

Dar caraghioslîcurile cu funcționarul «strict legat» și mărturisirile unuĭ ziar care a mistificat odată țara cu falșurile lui Mărgăritescu, sunt pentru noĭ insuficiente și nu pot fi puse în cumpănă cu mărturiile unor oameni de bună credință cari nu numaĭ n'aŭ interes a face vre-o mărturisire ci din contra, cu toate amenințările cari zilnic sunt suspendate pe capul lor aŭ lăsat să le scape din gură adevărul.

Vrem să vorbim de declarațiile mitropolitului Miron și ale părinteluĭ Voina coroborate de acelea ale atîtor persoane onorabile din Transilvania, cum că actul este oficial și emană din cabinetul primuluĭ ministru.

Și nu numaĭ din cauza acestor mărturisiriĭ și acestor afirmațiuni actul este oficial. El este oficial fiind-că pornește de la un om, fie el Ianoș orĭ Șandor (noĭ susținem că este Ieszenszky), care vorbește în numele primului-ministru, care scrie, între altele, în rescriptul său: **Excelenței sale domnului prim-ministru nu este necunoscută această afirmațiune...**

El este oficial, fiind-că se primește oficial de către autoritatea mitropolitană din Sibiiu. El e oficial fiind-că se transmite oficial și confidențial protopopului din Brașov.

El este oficial fiind-că produce efecte, se desbate prin consistoriĭ și prin eforiĭ; se iaŭ rezoluțiĭ în privința luĭ; se culeg date cerute, se transmit informațiile culese luĭ Ieszenszky care vine la Sibiiu să le ia. El produce în fine efecte căcĭ, concomitent cu dînsul, se taie de guvernul român subvențiile școaleĭ din Brașov.

Conflictul româno-sîrb

(O nouă afacere Zappa)

Testamentul lui Velimir Teodorovici. — Intervenția baronilor Nicolici și Baici. — Intervenția Statului sîrb.

Testamentul lui Velimir Teodorovici

Acum cîte-va luni a încetat din viață, în Muenchen, Velimir Teodorovici, mare proprietar în județul Dolj. Decedatul, care a fost intitulat mereu de prinț, neflind căsătorit, a lăsat, prin testament, întreaga sa avere Statului sîrbesc.

Averea lui Velimir Teodorovici consistă din moșia Negoiŭ, în întindere de vr'o 12.000 pogoane, dintre cari 6000 pămînt arabil și restul bălți și păduri, din o casă în Muenchen și din o sumă însemnată de bani. In total, averea este evaluată la vr'o cinci milioane de leĭ.

Intervenția baronilor Nicolici și Baici

Abia s'a publicat testamentul și baronii Fedor Nicolici și Baici din Ungaria, aŭ intervenit personal pe lîngă d. Dim. Sturdza să suspende acțiunea pentru intrarea în posesie a Statului sîrb, căci dînșii sunt decișĭ a intenta un proces de anulare a testamentului și de revendicare a succesiuneĭ.

Iacă pe ce își basează acești baroni ungurițĭ drepturile lor:

Velimir Teodorovici a fost fiul nelegitim al răposatului Mihail Obrenovici al Serbieĭ; cînd acesta a murit, Teodorovici a rămas sărac. Moștenitorii principelui Mihail aŭ decis atunci ca una din moșiile din Romînia ale Principelui, anume moșia Negoiŭ, s'o dăruiască luĭ Velimir Teodorovici.

Dnii baroni Nicolici și Baici, rude depărtate cu răposatul Principe Mihail, neținînd acum seamă că la moștenirea luĭ Velimir Teodorovici ar avea mai multe drepturĭ Regele Milan al Serbieĭ de cît dînșii, pretind acum că nu s'a dăruit pe vecie luĭ Teodorovici moșia Negoiŭ, ci numaĭ pe viață, usufructul eĭ. Decĭ eĭ deschid o acțiune înaintea tribunalelor române în contra drepturilor testamentare ale Statului sîrb.

Intervenția Statului sîrb

In același timp a intervenit și Statul sîrb pe lîngă guvernul român, prin o notă adresată luĭ Dim. Sturdza, cerînd punerea-i în posesie conform legilor țăriĭ.

Dim. Sturdza, care se zice că în acest moment are marĭ interese personale să susțină pretinsele drepturĭ ale magnaților ungurițĭ, baronii Fedor Nicolici și Baici, a început să tergiverseze.

S'aŭ schimbat o serie de note diplomatice între Sturdza și guvernul sîrb, și ultima notă a luĭ Sturdza, trimisă acum cîte-va zile, anunță că Statul român a pus sechestru judiciar pe averea luĭ Velimir Teodorovici, pînă cînd tribunalele române se vor pronunța în procesul de revendicare, pe care l'aŭ intentat saŭ îl vor intenta magnații ungurițĭ.

Se zice că această notă a luĭ Sturdza favorabilă baronilor ungurițĭ, ar avea următoarea explicație:

Baronul Nicolici, fiind în Capitală Joiŭ, Vineri și Sîmbătă, d. Sturdza l'a rugat să intervie pe lîngă baronul Bánffy ca să-'l spele de acusația de trădător. Baronul Nicolici i-a făgăduit și s'a întors imediat la Budapesta, cu asigurarea luĭ Sturdza, că dacă demersurile luĭ pe lîngă Bánffy vor fi încoronate de succes, atunci în schimb va putea intra în posesiunea succesiuneĭ luĭ Teodorovici.

DIN STREINATATE

Conflict anglo-francez

Chestiunea Fașodeĭ, în valea Nilului, e mult discutată în presa europeană. E o chestiune de preponderență între Anglia și Franța în Africa.

Iată cîteva amănunte asupra acesteĭ chestiuni:

In Martie 1895, secretarul Eduard Grey declara în Camera comunelor: «Ori-ce încercare a Franciei de a pătrunde în valea Nilului ar fi un act *neprietenesc* și guvernul francez știe bine că așa am privi-o.»

Franța, știind aceasta, a organizat totuși cîteva expediții semi-oficiale spre Nilul alb, cu scopul mărturisit de a pune în legătură Sudanul francez și Congo francez cu colonia Oboc de pe coasta Somalilor.

Actul «neprietenesc» s'a săvîrșit decĭ.

Expediția căpitanului Marchand a ajuns în Fașoda la 10 Iulie st. n., înainte de anglo-egipteniĭ lui Kicener și de expediția engleză a luĭ Macdonald, care a plecat din Mombasa, pe coasta ost-africană, dar a fost întîrziată în Ujanda de o revoltă a Sudanezilor.

Expediția Marchand posedă o trupă senegaleză, treĭ-spre-zece europenĭ printre cariĭ șease ofițerĭ, două vapoare și cincĭ luntri de fier.

Astăzĭ flutură la Fașoda treĭ steagurĭ, cel englez, cel egiptean și cel francez.

Franța a ajuns cea dintîĭ, dar Anglia are acolo o putere cu mult superioară, de care va profita fără îndoială, mai ales acum cînd opiniunea publică franceză e cu totul absorbită de cazul Dreyfus.

Englezii pot să-și împrospăteze necontenit trupele și să primească proviziuni, așa că poziția lor e asigurată; deosebit de aceasta, eĭ pot să îngreuneze în așa chip aprovizionarea espediției Marchand, în cît aceasta va fi bună bucuroasă să coboare Nilul și să iasă din poziția nesuferită pe care i-o va crea Kicener-pașa.

Limbagiul preseĭ englezești nu lasă nicĭ o îndoială că din partea Angliei se va face totul pentru ca Francezii să plece din Fașoda.

Pentru moment, cuvîntul îl are diplomația.

Impăcarea

Presa franceză privește situația cu mare liniște. Oficiosul *Le Temps* zice:

«A venit ceasul să se caute momentele uneĭ negociărĭ împăciuitoare. După ce o clipă aŭ putut fi temerĭ de ciocnirĭ, relațiunile primite asupra întîlnirĭ dovedesc că primejdia a fost înlăturată.

«Acesta nu e încă un motiv că desfășurarea mai departe a lucrurilor să fie lăsată la voia întîmplăriĭ, care poate aduce noui încurcăturĭ.

«Se cere acum chibzuință și acțiune.

«Atît ministerul nostru de externe cît și Foreign-officiul are datoria să păsască cu dispoziții împăciuitoare la regularea afaceriĭ.

Foreign

TRIBUNA LITERARA

Ceva despre ziare

Modul cum se face vînzarea ziarelor și intermediarele prin cari ajunge un exemplar, de la administrațiunea ziarului în mîinele cititorului, diferă mai mult de cît s'ar putea crede de la o țară la alta, și este oare-cum caracteristic pentru rolul ce joacă presa în viața politică și economică a unuĭ popor.

Indată ce trecem granița de la Predeal, saŭ la Vîrciorova, vedem că presa are o mai mică libertate de mișcare în Ungaria și chiar în Austria de cît la noĭ. La Viena, breasla vînzătorilor ambulanți de ziare nu există. Legea nu permite vînzarea cu numărul de cît în tutungerii, în chioșcurĭ speciale făcute de ziare pe cheltuiala lor— sunt foarte puține—și la unele chioșcurĭ de băuturĭ cariĭ aŭ o autorizare specială de la poliție. Ziarul n'are voie să vie, să caute pe cititor, ziarul nu i se impune, ci cititorul trebuie să'și aducă aminte, și să se ducă să'l caute la unele locurĭ anumite.

Se vede îndată ce masă de clienți perde presa prin acest regim la care e supusă și astă-zi. Mai vine apoĭ în Austria existența uneĭ censure care e ca o transacțiune, între cea preventivă și cea represivă. Și anume: redacțiunile nu sunt obligate să ceară visa censureĭ pentru a tipări ziarul. Sunt însă obligate să remită îndată censureĭ *corecturile paginelor*. Și în vremurile mai agitate se întîmplă ca censura să trimeață ordinul de a opri vînzarea. Ea comunică atunci articolul pentru care a luat această măsură și redacțiunea e liberă de a face, dacă-i mai permite timpul și mai are lucrătorĭ la dispoziție, o altă ediție, lăsînd în alb coloanele ce ocupă articolul incriminat. O asemenea măsură nu e urmată de un proces de presă, ci autoritatea consideră afacerea ca închisă. Aceasta se numește *das objective Verfahren*.

Considerațiunea că o măsură așa de costisitoare amenință ca o sabie a luĭ Damocle, face pe directoriĭ de ziare să fie foarte atenți la expresiunile redactorilor lor, și din causa aceasta s'a făcut în presa austriacă un fel de a scrie, plin de imagini, de eufemisme, de aluziuni. La Pesta, și în Ungaria în genere, presa în limba *maghiară* se bucură de o mare libertate, restricțiunile se aplică numaĭ ziarelor celor-l'alte naționalități. Vînzarea prin vînzătorĭ ambulanți e permisă, dar are puțină importanță.

Ceea ce pierd ziarele austriace prin piedicele aduse vînzăreĭ e compensat prin usul general al anunciurilor în ziare. Nu numaĭ comercianții și fabricanții înserează mereu, ci chiar particularĭ anunță cazurĭ de moarte, nașterĭ, căsătoriĭ și logodne în familia lor, amicĭ înserează felicitărĭ pentru ziua numelui, etc. Un ziar ca *Neue Freie Presse* are mai multe anunciurĭ într'un număr de cît *Temps* într'o săptămînă.

O operațiune foarte întîrzietoare este pentru ziarele austriace și germane *îndoitul*. Ziarele acestea sunt toate de format mic, ceva mai mare de cît *Monitorul Oficial* al nostru. Ca și acesta, ele compensează micimea formatului prin numărul mare de pagine, așa încît personalul tipografieĭ are trebuință de 1—2 ore pentru a îndoi toate exemplarele. Cititorul, la rîndul său, trebue se taie cu atențiune mulțimea paginelor pentru a'și citi ziarul.

***

Ziarele pariziane sunt libere de toate restricțiunile fiscale, administrative și judiciare ale celor austriace și germane. In schimb însă, n'aŭ decît foarte puține anunțurĭ. Comerciantul francez recunoaște folosul anunciului, el recurge însă la alte mijloace.

Afișele pe pereți sunt foarte uzitate și aŭ dat naștere uneĭ întregĭ industriĭ artistice; pe de altă parte se împart tot anul la toate răspîntiile fel de fel de fițuicĭ de către oameni plătiți cu ziua.

Seara, bulevardurile marĭ sunt cu totul acoperite de foile volante ce s'aŭ înmînat trecătorilor și pe cariĭ aceștia le-aŭ și aruncat îndată. Eŭ unul cred că foloasele acestui fel de anunțurĭ sunt foarte problematice.

Vînzarea ziarelor se face prin administrațiunile ziarelor, în parte însă prin cîte-va case cariĭ iaŭ în *comision* ediția ziarului saŭ revisteĭ și se ocupă cu desfacerea eĭ. O particularitate e că suta de exemplare care servă de unitate nu se vinde detalianților cu același preț. Așa, un ziar care 'l cumpără publicul cu 5 centime. nu se vinde detalianților tot-d'a-una cu 3 leĭ, ci cînd ziarul nu e citit, cu 2,50, chiar cu 2 leĭ, cînd popularitatea lui începe să crească cu 2 75, cu 3, cînd are o știre de senzație chiar cu 3.50. Centrul de vînzare al ziarelor e *Rue du Croissant*. Acolo, în jurul bursei, sunt cele mai multe tipografiĭ de ziare.

Aci vin vînzătoriĭ, numiți *camelots* și cumpără ziarele dimineața și seara. Ziarele germane aŭ toate o ediție de dimineață și una mai mică, de seară.

In Francia, numaĭ *Débats* a încercat, cîtva timp, fără succes, să facă acest lucru.

Presa se împarte în ziare de dimineață, tipărite în cursul nopței, și în ziare de

www.dacoromanica.ro

seară cari apar la 5. Vre-o 2 apar tocmai la 8 şi jum. seara.

Din punctul de vedere al vînzărei, e de observat că *Camelots* vînd aproape numai ziarele de 5 bani, şi unele de 10 bani. Ziarele mari şi scumpe ca *Temps*, *Débats*, *Figaro* nu se vînd de cît la chioşcuri şi în unele prăvălii. *Camelots* sunt la Paris, ca şi la noi, un neam de oameni cari nu prea se pricep la economii, de aceea cei mai mulţi nici nu aŭ destule parale pentru a cumpăra atîtea ziare cîte ar putea să vîndă de la 5 pînă la 8 seara. Ei cumpără dar 100—200 de numere, aleargă cu ele în goana mare, strigînd cît 'l prinde gura titlul foaei, şi ştirea de senzaţie, şi se întorc iarăşi în galop în *Rue du Croissant* să cumpere un al 2-lea rînd de ziare. *Camelots* nu vinde ca la noi toate ziarele, ci cel mult 2—5, adesea numai unul singur. Publicul de asemenea nu cumpără cînd un ziar, cînd altul, ci fie-care cumpără de regulă ziarul său.

Mai multe ziare cumpără Parisianul numai cînd se întîmplă ceva deosebit şi cînd vrea să mai audă şi alte păreri. De acolo provine creşterea bruscă a vînzărei ziarelor. Acei *Camelots* cari sunt ceva mai bine îmbrăcaţi intră şi în stabilimente, birturi, cafenele, dar puţini, cei mai mulţi se apropie numai cînd sunt chemaţi.

In birturile *Duval* nu intră nici o dată, cu atît mai puţin în cele mai scumpe.

Cele 15 zile cît a ţinut procesul Zola, aŭ fost o epocă de aur pentru ei. Nouă zeci la sută din cîştigul lor se duce pe băuturi alcoolice (ca la noi). Dimineaţa, ca să vie din locurile unde locuesc fac adesea un drum de o oră. Mulţi locuesc, mai în centru, în străzile medievale cari alcătuesc *quartier Saint-severin*, pe bulevardul Saint-Michel, saŭ în rue de Venise din *quartier Saint-Martin*. Străzile *de la Parchimerie*, *Suger*, *Saint-Julien* din primul cartier eraŭ străzi laimoase în evul mediŭ; cînd priveşti casele lor, îţi vine a crede că n'aŭ fost nici reparate, nici curăţate de atunci. Dacă întinzi braţele închizi toată strada, aşa e de strimtă.

Biron.

INFORMAŢII

Tratativele de împăcare

Tratativele de împăcare conduse de d. Eugen Stătescu, aŭ ajuns în acest moment la următorul stadiŭ:

Drapeliştii, între alte condiţii, cer trei portofolii ministeriale, printre cari negreşit portofoliile ministerului instrucţiei şi al ministerului afacerilor străine.

Drapeliştii ţin la aceste două ministere pentru că:

a) Să deservească în mod regulat ajutoarele, reţinute de Sturdza, pentru şcolile şi bisericele romîne din străinătate; să resolve cestiunea şcolilor macedonene, precum şi afacerea şcolilor romîne din Braşov;

b) Ţin la ministerul de externe pentru a avea în mînă siguranţa raporturilor internaţionale atît de compromise de Dim. Sturdza.

Aceste condiţii ale drapeliştilor însă, nu sunt primite de Dim. Sturdza, căci ele ar semnifica desăvîrşita lui umilire şi desarmarea politicei sale.

* * *

In ce priveşte pe d. Eugen Stătescu, d-sa nu ţine de loc să intre în minister.

D-sa lucrînd din răsputeri la reconcentrarea liberarilor, nu vrea să fie recompensat cu vr'un minister oare-care, ci se mulţumeşte cu preşedinţia Senatului şi cu... profesiunea sa de advocat.

D. Al. Djuvara susţine călduros această hotărîre a d lui Stătescu, socoteala d-sale fiind următoarea:

Dacă se face concentrarea, evident că trebue să intre în minister şi un stătescist; şi acel stătescist, dacă nu va intra Stătescu, nu poate fi de cît Djuvara însuşi.

Se spune că d. Haret, e decis a înlocui pe d. Brîndză, directorul liceului din Iaşi, cu o creatură colectivistă din localitate.

Aceasta, în urma stăruinţelor d-lui N. Gane, preşedintele Senatului, care s'a plîns ministrului, că d. Brîndză ar fi făcînd o stăruitoare propagandă anti-colectivistă.

Comunitatea izraelită din Galaţi a cerut ministerului domeniilor autorizaţia de a înfiinţa o şcoală comercială în localitate, de oare-ce un mare număr de elevi n'aŭ putut fi admişi în şcoala comercială a statului, din cauza prea marei afluenţe.

Ministerul de războiŭ a decis să cumpere mai mulţi cai, pentru trebuinţele armatei, din cei expuşi la expoziţia de vite din Constanţa.

De asemeni şi ministerul de interne va cumpăra mai mulţi cai pentru trebuinţele jandarmeriei rurale.

De cîte-va zile Patria *din Cernăuţi, excelentul organ al comitetului naţional, nu ne-a venit.*

Aflăm acum că autorităţile din Cernăuţi confiscă de vr'o zece zile totate numerile acestui ziar.

D. Grădişteanu, dirigintele oficiului telegrafo-poştal din Constanţa, a fost suspendat în urma furtului comis la acel oficiŭ.

D. inspector Argintoianu a fost însărcinat să conducă oficiul pînă la numirea unui titular.

D. general Lahovary a plecat aseară din Capitală, mergînd la Tulcea să inspecteze garnizoana din localitate.

Fie-care zi aduce noui dovezi cum că guvernul stă cu mult mai rău de cît pare.

Aşa, ni se afirmă un lucru monumental: se zice că, în speranţa că va putea smulge cîte-va voturi la alegerile comunale, guvernul a hotărît o mişcare scandaloasă în trupa de agenţi electorali de la Iaşi. Pe d. Gheorghian, prefectul judeţului, vor să'l trimită ministru la Belgrad, pentru ca în locul d-sale să numească pe d. Penescu, actualul prefect de poliţie şi antreprenor al recrutărilor; în locul d-lui Penescu, la prefectura de poliţie, vor să treacă pe d. Tacu, primul ajutor de primar.

Combinaţia aceasta, pe lîngă că înveterează extremitatea la care a ajuns guvernul, e de natură să producă şi zizanie: de cîte-ori va fi vorba să se împartă o rublă, va fi trebuinţă de arbitri ca să evite păruiala dintre prefectul de judeţ şi prefectul de poliţie.

Furtul din Constanţa

Asupra furtului din Constanţa, care a făcut atîta răsunet în ţară din cauză însemnatei sume dispărute, reporterul nostru, întîlnind pe un înalt funcţionar al direcţiei poştelor şi telegrafelor, a putut căpăta noui amănunte, cari aruncă oare-care lumină în această afacere.

Iată-le:

A cui e vina

Indată ce lăzile cari conţineaŭ suma dispărută, aŭ sosit la oficiul poştal din Constanţa, imediat sucursala Băncei a fost înştiinţată, prin obicinuitul *avis*.

Aceasta s'a petrecut Duminică şi, de regulă, chiar în acea zi, valorile trebuiaŭ ridicate. Nu s'aŭ ridicat însă nici în acea zi, nici a doua zi, Luni, ci tocmai a treia zi aŭ venit să le ridice, cînd s'a constatat, spre stupefacţia tuturor, că parte din ele dispăruseră.

Vina dar cea mai mare cade nu asupra dirigintelui oficiului, căci el îşi făcuse datoria să anunţe că valorile închise în lăzi să fie ridicate, ci mai mult asupra direcţiei băncei care, îndată ce a primit avisul, trebuia să ridice sumele expediate de Banca Naţională.

Vina direcţiei poştelor este însă, observăm noi, că n'are *case* de bani şi valori mari le ţine în *lăzi*.

Suspendarea dirigintelui

D. Grădişteanu, dirigintele oficiului din Constanţa, mi a spus înaltul funcţionar, a fost deocamdată suspendat, pînă la noui dispoziţiuni. In locul d-sale, d. inspector Argentoianu va avea conducerea oficiului.

Suma ce lipseşte

Suma care lipseşte din banii furaţi de factorul Ghiţă Constantin, nu se cunoaşte încă positiv. Ast-fel o depeşă sosită spune că lipsesc 200 lei, iar alta sosită mai tîrziŭ 7.800 lei.

Fotografiarea tuturor funcţionarilor

Furtul acesta, care putea să păgubească statul cu aproape o jumătate de milion, a inspirat înalţilor funcţionari de la poştă o nimerită măsură: aceea ca toţi funcţionarii superiori şi inferiori să fie fotografiaţi şi fotografiile lor să fie tot-d'a-una la îndemîna direcţiei.

In cazul acestui furt, nu se află nici-o fotografie a odăiaşului după care poliţia să-l fi putut urmări.

Noroc că s'a întîmplat ca hoţul să fie... cinstit şi să nu treacă cu banii peste graniţă.

Mîine, Vineri, mi-a spus înaltul funcţionar, se va putea şti exact suma care lipseşte din 460.009 lei.

D. general Iarca, comandantul corpului IV de armată, a plecat aseară la Sinaia, ca în calitate de conducător al manevrelor să ia ordinele definitive ale M. Sale în privinţa acestor manevre.

Ni se scrie din Cimpu-Lung că Mercuri, cu trenul de 10.40 de dimineaţă, d. Vasile Lascar a sosit acolo spre a vizita pe d. Eugen Stătescu.

La orele 5.35 p. m. d. Vasile Lascar a plecat la Bucureşti, însoţit fiind pînă la gară de d-nii Eugen Stătescu, P. C. Zamfirescu, primarul oraşului, I. P. Roşianu, advocat al Statului, şi C. Nicolau, prefectul judeţului Muscel.

Cum în gruparea drapelistă d. Vasile Lascar reprezintă curentul cel mai ositil unei împăcări, care să lase d-lui Dim. Sturdza preşedinţia consiliului, e uşor de ghicit scopul călătoriei d-sale la Cimpu-Lung.

Duminica trecută s'a deschis, în Liége, al V-lea congres internaţional de hydrologie, climatologie şi geologie.

Desbaterile acestui congres, la care sunt reprezintate toate Statele Europei şi parte ale celor-l'alte continente, vor dura încă cîte-va zile.

Din Romînia, după cum scriŭ gazetele străine, iaŭ parte la acest congres, d. dr. Bogdan, profesor la facultatea de medicină din Iaşi, şi d. Hepites, directorul institutului meteorologic din Capitală.

Ni se comunică din Galaţi că agentul fiscal Catina, însărcinat cu verificarea scriptelor de contabilitate ale percepţiei circ. 2 din localitate, în loc să 'şi caute de atribuţii, face propagandă electorală, destituind şi numind pe funcţionari după bunul său plac.

Ast-fel a înlocuit pe agenţii de urmărire Dimitrescu şi Găleanu, cu toate că ei staŭ nesocotiţi cu lefurile pe mai multe luni.

Dar iată un fapt mai grav:

Doamna Maria Şurban, mare proprietară în Galaţi, avea să plătească Statului o despăgubire civilă de 1.000 de lei. Dînsa a depus percepţiei, sub luarea a două chitanţe, suma de 650 de lei, iar restul de 350 de lei i s'a încasat fără să i se emită chitanţă. Doamna Şurban a reclamat controlorului, dar acesta nu s'a mişcat.

Supunem apreciarea acestor abuzuri celor în drept.

Actul de trădare al d-lui Sturdza nu a putut împiedica apariţia humoristicului ziar *Moş Teacă*, al cărui număr de astăzi e o adevărată comoară de bucăţi hazlii.

Il recomandăm publicului cititor.

BULETIN ATMOSFERIC

Mercuri timp frumos şi, relativ, destul de călduros. Temperatura s'a ridicat simţitor în toată ţara, ajungînd pînă la 34 grade la Brăila. Noaptea a plouat binişor în cea mai mare parte a ţării şi mai ales în Muntenia. La Caracal a fost şi furtună. Barometrul s'a coborît pretutindeni în mijlociu cu 3 milimetri în Moldova şi 1 milimetru în Muntenia.

Joi puţin nor, timpul însă frumos, liniştit şi călduros.

Cu începere de la 1 Septembrie, orî-cine va dori să se aboneze la ziarul „Epoca“ plătind costul abonamentului *de 20 lei pe un an, cu un adaos de 2 lei pentru Capitală şi 2 lei 50 bani pentru judete*, va primi franco, ca premiŭ, interesanta lucrare a cunoscutului scriitor *Baba Novac* «Judecata şi judecătorii Mitropolitului Primat Ghenadie», *un volum în 8° de 264 pagini elegant tipărit*, cum şi **Tristia, cel din urmă articol al lui **Alexandru Lahovari**.**

Luccheni judecat după scriere

D. Paul Moriaud din Geneva, care se ocupă cu probleme de grafologie, şi-a procurat cîte-va rînduri scrise de asasinul împărătesei Elisabeta a Austriei, şi observaţiunile sale i aŭ inspirat următorul portret psihologic:

«Luccheni nu este un orgolios, nici un vanitos. El nu a căutat această glorie specială care aşteaptă pe marii asasini. In scrierea lui nu se vede nici chiar dorinţa de a se vorbi de el. Are poate cîte-va mici pretenţiuni: eleganţa, succesul la femei, independenţa. Dar cine oare n'are pretenţiuni? Este de sigur mai puţin orgolios de cît mijlocia oamenilor.

«Luccheni nu este nici leneş. Lenea poate să conducă la ura oamenilor: ea duce la mizerie, ea expune la imputare, la măsuri riguroase, la dispreţ. Dar Luccheni este muncitor. El nu se teme de lipsă.

«El nu este nici un sălbatec. Nici misantrop, nici misogin. Acest inamic al societăţei este eminamente sociabil.

«Mai puţin, Luccheni nu este un brutal, un doritor de răni şi de cucue, unul din aceia căruia să'i placă sîngele care curge.

«El nu este nici un intelectual în revoltă, un filosof pesimist, al cărui ochiŭ sagace, ar fi descoperit toate petele şi neajunsurile societăţei şi care fără speranţă într'însa, înebunit de dezgust, îi doreşte ruina.

«Oh» nu! Luccheni este pur şi simplu o fiinţă grosolană, fără educaţiune şi lipsit de orî ce alt-ceva care ar putea să o înlocuiască.

«Un cap înflăcărat şi un cap slab. Nu lipsit de inteligenţă, mai curios de ideî de cît semenii săi, nu este însă capabil să înţeleagă de cît ideile simple. In acelaş timp, el are o judecată repede, precipitată chiar, şi foarte încrezător în ea; el nu poate examina şi căuta în linişte o gîndire. Dacă adăogăm că el este pasionat, arzător, se va înţelege că el judecă pe dos şi vede greşit şi poate să afirme prostiî enorme cu convingerea că spune un adevăr. El crede că vede limpede şi are o credinţă oarbă în sine.

«Foarte independent, el vureşte orî ce supunere, chiar a conştiinţei sale.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Incercări de sinucidere.— Erî, dimineaţă, femeia Floarea Bucur, în vîrstă de 18 aní, servitoare la d. Andrei Bărbulescu, din strada Buzeşti 54, a încercat să se sinucidă, absorbind o soluţiune de gămălii de chibriturî disolvate în spirt.

Dragostea a fost pricina acestui act de desperare. Floarea fusese lăsată de amantul ei şi, neputînd suporta chinurile sufletului, a decis să-şi pună capăt zilelor.

Ea a fost transportată la spitalul Filantropia, unde, în urma îngrijirilor date, se speră a scăpa cu viaţă.

— Ion Georgescu, grădinar la spitalul Cerlenti, fiind într'o complectă stare de beţie, a voit să se stranguleze de un copac din grădină. Dar: «Este un D-zeŭ şi pentru beţivi». In momentul cînd Georgescu îşi prepara laţul, el a fost surprins de femeia sa care l'a luat frumos l'a braţ şi l'a poftit să se culce şi să se trezească.

DIN ŢARA

Un monstru. — In ziua de 12 Septembrie cor., o fată, anume Elena G. Calivopolu, s'a prezentat la poliţia din Roşiorii de Vede, însoţită de o factoriţă din acel oraş, spre a'şi scoate libret de prostituată. Poliţaiul, cercetînd'o, ea a declarat că este fiica legitimă a greculuî G. Calivopolu din Alexandria, că însuşi tatăl ei a defloral'o în noaptea de sf. Petre şi că acum cîteva zile, în urma zvonireî faptuluî prin Alexandria, tot el a adus'o pînă în marginea oraşuluî Roşiorî, zicîndu-i; «dute unde vreî acasă să nu mai viî că te omor.»

In faţa acestora, poliţaiul n'a eliberat libretul ce cerea, ci a procedat în cercetare.

In acest timp, grecul, anunţat, se vede, a venit şi, prin ademeneli saŭ ameninţări, a luat pe fată de la gazda unde se afla şi a voit să plece cu ea la Piteşti spre a o depărta de localitate; a fost însă prins la gară şi adus la poliţie, unde s'aŭ dresat actele cari, împreună cu grecul şi fata, s'aŭ trimes poliţieî din Alexandria spre complectarea cercetărilor.

Un părinte asasin.—O oribilă crimă s'a săvîrşit, zilele acestea, în comuna Paşcani, din judeţul Suceava.

Iată împrejurările:

Gheorghe Zăliulica, fiind beat, a început să facă observaţii unuî fiŭ al săŭ, în vîrstă de 15 aní. Băiatul, însă, nesuferind să audă acuzaţii nedrepte, spuse tatăluî că nu-l ascultă, fiind-că e beat.

A fost de ajuns atîta, pentru ca beţivul să scoată din buzunar un revolver şi să tragă asupra fiuluî săŭ.

Glontele isbi de moarte pe copil.

La vederea sîngeluî, bestialul părinte luă un topor şi începu a lovi cadavrul ce zăcea pe scînduri într'un lac de sînge.

Săturat de loviturile date, el singur, criminalul, se duse şi se dete pe mîna autorităţilor.

Parchetul de Suceava instrueşte această crimă îngrozitoare, care a produs o mare emoţie în Paşcani.

PARLAMENTUL AUSTRIAC SI COMPROMISUL CU UNGARIA

Viena, 17 Septembrie.—*Camera deputaţilor. Guvernul depune proiectul de compromis cu Ungaria. Numeroşi deputaţi depun o mulţime de moţiuni de urgenţă, printre cari aceea a germanilor-naţionali cerînd punerea sub acusaţie a ministeruluî Thun, pentru aplicarea abusivă a paragrafuluî 14.*

Preşedintele pune la ordinea zileî a şedinţeî de mîine prima citire a compromisuluî cu Ungaria şi alegerea comisiuneî Cotsî.

CHESTIUNEA ZILEI

Afacerea Dreyfus

Revisuirea

Parisul e liniştit.

Ieri, Brisson a avut o consfătuire mai lungă cu prefectul de poliţie Blanc. Se spune că numai treî membri din comisia revizuiriî aŭ aderat la revisuire, însă pentru că cereaŭ anularea sentinţeî din causa comunicăriî dovezilor secrete consiliuluî de războiŭ.

Adversariî revisuiriî se pronunţă toţi pentru anularea sentinţeî. Motivul e clar. O revisuire după art. 443, trebue încheiată cu casarea sentinţeî şi cu ordonarea de nouî desbateriî. In acest cas, Curtea de Casaţie trebue să intre în examinarea tuturor dovezilor şi, ce e mai principal, să aducă înainte fapte cari ar stabili nevinovăţia condamnatuluî.

Dimpotrivă, în caz de anulare a sentinţeî, care s'ar baza pe defecte de procedură saŭ pe o falsă interpretare a legiloř; în ecest caz, desbaterile ar urma numai în preajma acestora. Curtea de casaţie ar avea să stabilească în acest cas, numai reaua întrebuinţare a documentelor secrete, pentru a pronunţa anularea Şi în acest caz, numai fostul ministru de războiŭ, Mercier ar fi sacrificat, fiind acuzat de abuz de putere. Toţi ceî-l'alţi ar fi mîntuiţi;—zice *Neue freie Presse*.

Din consiliul de miniştri

«*Figaro*» povesteşte următoarele din ultimul consiliŭ de miniştri:

Sarrien a declarat, în expunerea de motive, că nu-şi poate lua răspunderea revizuiriî după votul negativ al comisiuneî. In afară de aceasta, cabinetul e responsabil faţă de Cameră care s'a pronunţat aproape în unanimite contra revizuiriî. Brisson a răspuns că guvernul nu e legat de votul comisiuneî. In ce priveşte Camera, nu trebue să se uite că votul Cameriî a fost smuls de discursul luî Cavaignac şi că toată argumentaţia luî Cavaignac se baza pe un act care fu dovedit în urmă de falsificat. Atitudinea Cameriî, care a fost de bună credinţă, se sprijinea aşa dară pe o dovadă fără valoare. Deci, nici votul Cameriî nu mai trebue privit ca real. Apoî Brisson continuă: «Cu introducerea revizuiriî smulgem din discuţiile politice o chestiune care aparţine numai jurisprudenţii. S'o facem! Vă conjur nu numai în interesul partidului nostru, dar în interesul Franţeî şi al Republicei. Dacă vom lucra astfel, ne vom face datoria şi vom da o lovitură Boulangismuluî care din noŭ se ridică, şi totodată vom pune capăt campanieî ce se duce împotriva armateî.»

Sfîrşind, Brisson a declarat că în caz cînd Sarrien ar avea de gînd să ordone revizuirea, el însuşi va lua portofoliul justiţieî şi Sarrien va trece la ministerul de interne Nimeni nu mai vorbi contra luî Brisson.

Ministrul de războiŭ, Chanoine, a declarat:

«Nu vreaŭ să fac opinie separată. Curtea de casaţie n'are de cît să se ocupe cu chestiunea care nu e militară, ci juridică.»

In urma cuvîntăreî luî Brisson, Sarrien nu mai obiectă nimic. După ce revizuirea fu hotărîtă, Sarrien vru să-şi dea demisia, însă Brisson ştiu să-l convingă că acest pas nu va contrazice nici odată tradiţiile politice ale luî Sarrien nici vechea luî prietenie pentru Brisson. Bourgeois stărui în acelaşi sens şi Sarrien rămase în minister.

Ecouri din presă

Ministerul are, cum se zice la Paris. o presă excelentă. Cele mai multe jurnale salută cu bucurie introducerea revisuiriî.

Figaro recunoaşte că decisiunea cabinetului va avea ca urmare liniştirea opinieî publice dat fiind-că anti-revisioniştiî, cari mai toţi aparţin partidului conservator, sunt deprinşi să respecte formele legale.

Clémenceau scrie în *Aurore*: «Brisson a trebuit să se înalţe d'asupra tutulor partidelor politice şi să privească numai în ochiî Franţeî, în tradiţiile, în spiritul ei. Atunci trebui să dispară orî-ce umbră.

Franţa nu putea să răspundă: vreaŭ nedreptatea, vreaŭ minciuna.»

Jaurès în *Petite République* zice: «Lupta va fi cîştigată numai atunci cînd dosarul Dreyfus, adică dosarul crimelor şi ruşinilor, va fi scos la lumina zileî şi va fi supus la sentinţa Franţeî întregi.»

Asupra demisieî luî Casimir-Perier

Daily News începe să publice o serie de articole cari poartă titlul: «*Intre culisele afaceriî Dreyfus*, de unul care a avut intrare la adevăratele isvoare de informaţiuni.»

Autorul, care trebue să'şi ia toată răspunderea asupra pretinselor sale destăinuiri, dă următoarea explicaţie relativ la resignarea luî Casimir-Perier:

«Pe la mijlocul luî Decembre 1894, ambasadorul german, contele Münster ar fi dat împăratului Wilhelm o notă asupra afaceriî Dreyfus. Nota ar fi fost prinsă pe teritoriul francez, şi deşi era sigilată, a fost fotografiată prin un procedeŭ deosebit, apoî închisă din noŭ, şi cuprinsul ei fu comunicat luî Quai d'Orsay. Cîte-va zile mai tîrziŭ, biuroul german de informaţii din Bruxel află de cele petrecute şi trimite informaţii la Berlin.

Ambasadorul, contele Münster, fu atunci avizat să'şi ceară imediat congedierea; în acest scop se duse la Elisée, şi anume cam pe la 1 Ianuarie 1895.

Presidentul de pe vremuri al Republicei Casimir Perier, foarte surprins, declară că nu ştie nimic de cele întîmplate şi'şi dădu cuvîntul de onoare că va uza de întreaga autoritate pentru a împedica repetarea unuî asemenea caz.

Ambasadorul german făgădui atunci că'şi va da toată osteneală să calmeze pe împăratul său, şi încă în aceeaşi seară trimise acestuia o notă privitoare la această audienţă. Această notă fu prinsă în acelaş mod şi fotografiată. La 12 Ianuarie 1895 contele Münster fu primit din noŭ în audienţă la Elisée şi declară că Germania îşi va mobiliza imediat trupele, dacă nu i se va da satisfacţie. Casimir-Perier asigură pe contele Münster, că dînsul (Casimir-Perier) va da însuşi satisfacţia, se va retrage din presidenţie, pentru a reproba în public asemenea procedeurî ruşinoase. Aceasta ar explica pasajul din actul demisieî luî Perier:

«Depunîndu-mi funcţiunile mele, poate că am avut în vedere datoria acelora cari deţin puterea şi a căror grijă trebuia să fie numele bun al Franţeî, şi susţinerea prestigiuluî săŭ în faţa lumeî.»

Revizuirea procesului Dreyfus

Paris, 17 Septembrie.—*D. Manau crede că Curtea de casaţie nu va putea ţine şedinţe înainte de sfîrşitul luî Octombrie.*

Matin *publică un interview al unuia din redactorii săi cu un consilier al Curţeî de casaţie, care a zis că nu crede că colegii săi, aî Camereî criminale, să se pronunţe pentru revizuirea procesului Dreyfus, de oare-ce nu vor găsi elementele juridice necesare şi a adăogat că dacă se cerea anularea, ar fi mai simplu, căci ar fi fost de ajuns să se cerceteze dacă s'aŭ comunicat acte secrete consiliuluî de războiŭ.*

NUVELA

VĂDUVA

De mai mulţi aní adoram pe d-na de Vrigneuse, şi nu putusem resista, într'o zi de nebunie, de a'î desvălui inima mea. Nu'mi răspunse prin nici o prefăcătorie de virtute ultragiată, dar recunoscu din contră că ar fi putut avea o aplecare către mine, dacă nu s'ar fi dat cu totul bărbatuluî ei.

— Mî-ar fi peste putinţă să înşel un om care a bine-voit a'mi acorda o încredere absolută, îmi zicea ea: Deosebit că'l iubesc sinceramente, simt că tot atît ar face să mă prostituez de cît să merit într'o zi dispreţul luî. Chiar dacă n'ar trebui să afle nimic, ar fi prea grozav pentru mine să privesc în faţă aceî ochi atît de leali, acea privire atît de curată de orî-ce înşelătorie. Sunt eleva luî, am gustat la şcoala luî dulceaţa de a fi sinceră şi mîndria de a fi credincioasă.

In ziua în care voiŭ voi să-l înşăl, voiŭ alerga la divorţ. Dar pentru moment, viaţa nu poate să-mi fie plăcută decît dacă o petrec lîngă dînsul, fără prefăcătorie şi fără pată.

Simţiî bine că delicioasa fiinţă nu vorbea în zadar, că trebuia să perd orî-ce speranţă. Dar o iubiî şi mai mult: numele ei pronunţat din întîmplare într'un salon, îmi sfăşia inima; prezenţa ei mă arunca într'un extaz dureros. Şi nu puteam să nu mă indignez de faptul că un singur om să pretindă a avea monopolul acesteî graţiî, atît de rară că nu-l am găsit perechea. «Cînd natura, ziceam în mine, creză o frumuseţe perfectă, confiscarea acesteî frumuseţi ar trebui să fie considerată ca un delict.»

Astă-zi nu mai vorbesc aşa.

Continuaî decî a iubi cu desperare pe d-na de Vrigneuse, şi trecură douî aní fără cea mai mică aparenţă de lecuire. In vara anuluî 1893, în timpul uneî călătoriî în Irlanda, mă oprisem aproape de Simerick.

Stăteam pe gînduri într'o seară, în faţa unuî minunat peisagiŭ de apă, cînd mi se aduse o scrisoare. Incercaî una din cele mai violente emoţiuni din viaţa mea, aflînd din ea moartea luî de Vrigneuse. Era în acelaş timp o bucurie spăimîntătoare, o speranţă nebună, o nelinişte plină de temeriî.

Dar, întorcînd fila, toată această turburare se topi într'o desperare fără margini: mi se spunea că Vrigneuse obţinuse de la soţia luî jurămîntul că nu se va remărita nici odată. Prietenul care mă înştiinţa era atît de bine informat, şi atît de incapaibl de a-mi da o ştire echivocă, în cît nu putuî păstra nici o îndoială. Şi speranţa mea de un minut devenea ast-fel cea mai cumplită desperare, căcî femeea care era atît de credincioasă făgăduelei date celor vii, cît trebuea să se simtă mai legată încă prin jurămîntul solemn pronunţat în faţa unuî muribund.

Imî continuaî călătoria, într'o neagră melancolie. Nu mă întorseî la Paris de cît pe la mijlocul luî Noembre, şi după multe ezitări—căcî în sfîrşit nu puteam de cît să-mi fac regretele mai dureroase—mă hotărîî să fac o vizită d-neî de Vrigneuse.

O găsiî palidă şi puţin slăbită, cu atît mai încîntătoare cu acea încezală divină pe care suferinţa o aruncă ca un văl peste privirea celor frumoase. Această întrevedere fu foarte tristă, şi totuşi atît de dulce încît nu putuî—asemenea acelor cari se sinucid cu otrăvuri suave—să rezist la dorinţa de a-î face noui vizite. Trecu mai bine de o lună jumătate fără să vorbim nici-o dată nimic privitor la amor. Vedeam că presenţa mea era plăcută: nu voeam să văd mai departe.

Intr'o seară, cu toate acestea, veni vorba despre căsătorie, amor, jurăminte, şi simţeam că-mi vine rău pronunţînd unele cuvinte.

Deodată, nu ştiŭ cum, prin una din acele impulziuni care sunt consecinţa uneî prea lungi reţineri, izbucnii:

— N'aî jurat că nu te veî remărita niciodată.

— Am jurat, zise ea grav. De unde ştiî?

Urmă o tăcere destul de lungă, în tim-

www.dacoromanica.ro

pul cărei nu îndrăzniĭ să mă uit la ea de cît la intervale şi pe furiş. In ochiĭ ei era o strălucire mai vie de cît în timpurile din urmă, o flacără mai dulce şi aproape de loc tristeţă. Suspinaĭ :

— Vaĭ ! jurămintele sfinte făcute morţilor sunt inviolabile !

Ridică capul şi se uită drept în faţa mea.

— Nu sunt de loc de părerea d-tale, zise ea.

Inima-mĭ svicnea, înginaĭ :

— Pentru ce ?

Ea zise cu tărie :

— Jurămintele făcute morţilor sunt tocmaĭ acelea de care cred că nu trebue să se ţină niciodată. Nu poţi să fiĭ angajat de cît faţă cu ceĭ răĭ, căci numaĭ ei pot să sufere de o făgăduială de care nu te ţiĭ. Morţiĭ nu pot să pretindă mai mult la credinţa jurată de cît pietrile de pe drum...

— Aceasta să fie, în adevăr, ferma d-tale convingere ?

— Aceasta este convingerea mea hotărîtă !

Inginaĭ, fără a îndrăzni să o privesc :

— Dar atunci jurămîntul d-tale...

— Nu mă leagă în niciun chip...

Durerea numaĭ ar fi putut să mă împedice de a mă remărita...

— Ar fi putut ! strigaĭ.

Viaţa mi se opreşte pe loc, un fel de delir, amestecat cu o spaimă sfîntă, îmĭ opreşte cuvintele. Trece o furtună prin toţi nerviĭ meĭ. Imĭ reciştig în sfîrşit glasul, un glas întunecat, care pare că sună falş !

— Imĭ risc fericirea, ziseiŭ... dar nu mă lăsa să vorbesc dacă ghiceşti şi dacă urmează să spuĭ *nu !*

Intoarse maĭ întîiŭ capul, cu un aer sălbatec, sever, apoĭ o dulceaţă apăru pe gura eĭ, aproape un zîmbet.

— Poţi să vorbeşti !

— Aceasta însemnează că fericirea fără marginiĭ poate fi cu putinţă ... Că viaţa d tale să poate amesteca cu a mea ?

Ea aplecă capul cu un aer supus, amestecat cu acea fină ironie, pe care femeea o păstrează pînă şi în cele maĭ îmbătătoare momente, şi deja o ţineam lipită de buzele mele, bine-cuvîntînd cu atîta putere nerespectul eĭ pentru cuvîntul dat morţilor, în cît, de atunci, oriîde cîte oriĭ am fost cuprins de un sentiment de feticism funerar, amintirea acestei minute s'a ridicat înaintea mea pentru a mă lecui.

J. H. Rosny.

Impăratul Wilhelm la Constantinopole

Constantinopole, 17 Septembrie. — Hokikat *publică programul şederiĭ MM. LL. germane la Constantinopol. Ele vor sosi la 5 Octombrie şi vor debarca la palatul Dolma-Bagtse, unde vor fi primite de Sultan şi vor trage la Yldiz-Kiosk. La 6 Octombrie mare revistă a trupelor ; la 7 urcarea luĭ Zedicule, în timp ce împărăteasa va visita haremul ; la 8 escursiune pe Bosfor pînă la Kavak, seara, iluminaţia Bosforuluĭ, la 9 Selamlik ; seara prînz de gală la Yldiz-Kiosk ; la 10 plecarea.*

Depeşile de azĭ

(Serviciul «Agenţieĭ Romîne»)

Sofia, 17 Septembrie.—Ziarele, fără deosebire de partid, aŭ publicat articole ironice în contra d-luĭ Radoslavow, care în ultimele zile a obţinut o audienţă la Prinţ, pentru a-ĭ presenta plîngerile partidului săŭ.

Paris, 17 Septembrie.—D-na Paulmier a fost pusă în libertate în mod provizoriŭ.

Copenhaga, 17 Septembrie. — Regina a expirat uşor în presenţa familieĭ regale, a Impărătesiĭ văduve a Rusieĭ, a perechieĭ regale a Greciei, a Prinţuluĭ şi Principeseĭ moştenitorĭ aĭ Greciei şi a Principeseĭ de Galles.

ULTIME INFORMATIUNI

Aflăm că un conflict grav a isbucnit între d. Haret, ministrul instrucţieĭ, şi faimosul Apostol Mărgărit.

D. Haret numise un profesor la liceul din Bitolia ; acesta plecînd în Macedonia ca să intre în possesiunea postuluĭ săŭ, Apostol Mărgărit a refuzat să-l primească, voind să-l trimită la gimnaziul din Ianina.

Zadarnice aŭ fost toate protestările profesoruluĭ, căci Mărgărit nu vroia să bage în seamă ordinul de numire semnat de d. Haret.

Profesorul s'a întors în ţară, şi a expus cazul d-luĭ Haret, care a rămas uimit de cinismul protegiatuluĭ luĭ Sturdza.

Se vorbeşte acum, că d. Haret stăruie să dea afară pe Apostol Mărgărit.

Agenţia Romînă *ne transmite următoarea telegramă din Budapesta* :

Majestăţile Lor Regele şi Regina Romînieĭ, precum şi A. S. R. Principesa Maria, aŭ sosit la amiazĭ. La gară aŭ fost primite de Mariĭ Ducĭ Boris şi Andreĭ Wladimirovicĭ şi de consulul general romîn.

MM. LL. aŭ continuat apoĭ drumul spre Sinaia.

***

Circulă svonul,—înregistrat şi de două ziare din Capitală, — că poliţia ungurească ar fi descoperit un complot anarchist în contra Suveranilor romînĭ, arestînd pe un anarchist sîrb la Orşova, care ar fi vroit să atenteze la viaţa Regeluĭ şi a Regineĭ.

Agenţia Romînă, neconfirmînd acest complot, el pare a fi o pură reclamă de prost gust pentru poliţia ungurească.

Aflăm că d. general Constantinovicĭ, guvernatorul Basarabieĭ, a fost invitat de către M. Sa Regele să asiste la marile manevre ale corpuluĭ IV de armată.

Confiscarea „Patrieĭ"

Azĭ, în fine, ne-a sosit numărul de Miercurĭ al *Patrieĭ* cu inscripţia : «*Ediţia a doua după confiscare.*»

In capul paginei I sub titlul *confiscare,* citim următorul avis :

«*Aflăm astăzĭ, că N-rul nostru trecut a fost confiscat* la poştă *de guvernul ţăriĭ, din causa comunicatuluĭ Dirigenţeĭ şi a prim-articolului nostru în care apreciăm resultatul alegerilor.*

«*Incunoştinţare oficială despre confiscare n'am primit pînă în momentul presenţ şi astfel nu am putut scoate o a doua ediţie, ceea-ce aducem prin aceasta la cunoştinţa onoraţilor noştri abonenţi.*»

După acest avis urmează pe pagina I şi a II-a, o serie de vr'o două zeci de «*confiscărĭ*» şi spaţiĭ marĭ albe.

Patria de azĭ e un document splendid al libertăţiĭ presei în Bucovina şi al persecuţiilor ce se desvăluesc acum în contra romînilor.

Din Galaţi ni se vesteşte, că în presenţa şi sub protecţia luĭ Zorilă, un agent poliţienesc, anume Ţiulescu, a atacat în plină stradă cu un ciomag pe d. Zvoranu, vechiŭ funcţionar al vămeĭ din localitate.

D. Zvoranu a fost numit, în contra voinţeĭ luĭ Zorilă, secretar al subcomisiuneĭ expoziţieĭ din localitate. Supărat de aceasta. Zorilă a pus pe agentul săŭ să atace, în presenţa sa, pe d. Zvoranu, ca apoĭ tot el, prefectul, să facă un raport ministeruluĭ de finance şi de domeniĭ, pretinzînd că d. Zvoranu ar fi fost provocătorul şi cerînd înlocuirea luĭ.

Ticăloşiĭ comunale

Citim în *Timpul :*

In strada Batiştieĭ, No. 7, vis-à vis de somptuosul palat al d-luĭ C. Stoicescu, se află o casă în ruină, eşită mult din aliniere pe trotuar şi căreia regulamentele comunale nu maĭ îngădue niciun fel de reparaţiuni.

Această casă aparţinea repausateĭ d ne Momulo, printre aĭ căreĭ moştenitorĭ se află şi d. C. Lecca.

Vedem că de cîte-va zile această şandrama se repară în mod radical. Am căutat să ne informăm dacă s'a obţinut autorizaţie de la primărie pentru această reparaţie extralegală şi am aflat că primăria n'a dat o asemenea autorizaţie. Va să zică reparaţia se face în contravenţie şi această contravenţie se săvîrşeşte la două paşi de primărie, vis-à-vis chiar de localul primărieĭ, căci autoritatea comunală e instalată şi în casele d-luĭ dr. Severeanu.

Dacă asemenea contravenţiĭ se pot comite nesupărat la nasul domnilor de la primărie, ce trebue să fie în părţile maĭ excentrice ale oraşuluĭ ?

Dar să nu se creadă că e nebăgare de seamă din partea simandicoşilor noştri edilĭ ; eĭ închid ochiĭ cu intenţie, căci e în cauză un favorit al lor şi sub oblăduirea C. F. Robeştilor şi Melisienilor cînd comuna nu maĭ are de unde plăti zeci şi sute de miĭ de leĭ pentru exproprieriĭ inoportune la favoriţi, ca Pană Buescu, Capeleanu, Malla, etc. etc., atunci lasă să se repare în contravenţie şandramale condamnate de legi şi regulamente a dispare saŭ a se pune pe aliniere.

Denunţăm cetăţenilor această nouă ticăloşie keferobească în aşteptarea celor multe pe cariĭ avem să le desvăluim în curînd.

Sturdza şi V. A. Urechiă

Reproducem după *Dreptatea* următoarea scenă caracteristică, petrecută acum cît-va timp la Braşov, şi a căreĭ autenticitate suntem în măsură s'o confirmăm :

D. V. A. Urechiă, care se afla nu de mult la Braşov, se duse într'o zi să cumpere o şuncă din prăvălia d-luĭ Eremian, egustor onorabil, cunoscut de toţi Romîniĭ cariĭ aŭ fost în localitate.

Pe cînd îl servea, d. Eremia îl întrebă dacă e din ţară, cum maĭ stă politica, etc. D. Urechiă răspunse cu afabilitatea i cunoscută, ba chiar se întinse în vorbă, căci vedea că se află în faţa unuĭ bun romîn.

Ce-l trecu însă prin cap poznaşuluĭ bătrîn, că la plecare, întrebîndu-l negustorul cu cine a avut onoarea, a răspuns :

— Sînt Sturdza.

Atunci se petrecu o scenă teribilă. D. Eremia zmulse şunca din mîinile senatoruluĭ uimit şi cu o vădită furie îĭ zise înapoindu-i banĭ :

— Eŭ încă n'am şuncă pentru Sturdza !

Toate argumentele falşuluĭ Sturdza pentru a explica d-luĭ Eremia că nu poate refuza să vîndă unuĭ om care i plăteşte, fură zadarnice.

Neînduplecat, d. Eremia nu voia să libereze şunca «luĭ Sturdza »

Ba, d. Urechiă insistînd, îşi atrase din partea bravuluĭ negustor un rechizitoriŭ fulgerător, în care infamiile săvîrşite de primul ministru în chestia naţională îşi aveaŭ locul de... dezonoare.

In cele din urmă, d. Urechiă îşi declină adevăratul nume. Dar pas de l convinge pe d. Eremia, care nu voia în ruptul capuluĭ să maĭ vîndă şunca.

Din fericire, d. Urechiă avea la d-sa un calendar al Ligeĭ, cu portretul dsale, în josul căruia se citea negru pe alb : V. A. Urechiă.

Graţie acestuĭ act de identitate şi intervenind şi doĭ clienţi cariĭ intraseră în vremea aceasta în prăvălie şi cariĭ cunoşteaŭ pe d. Urechiă, falşul Sturdza fu reintegrat în şunca d-sale.

Prinderea luĭ Cheorghiţă Constantin

(Noŭ amănunte)

Corespondenţiĭ noştri din Tulcea şi Constanţa ne trimet următoarele amănunte asupra prinderiĭ luĭ Gheorghiţă Constantin, autorul colosaluluĭ furt de la poşta din Constanţa :

Fuga hoţuluĭ

După ce a săvîrşit spargerea, între orele 10—11 din noapte, Gheorghiţă Constantin a pus toţi banĭ furaţi într'un geamantan, a luat o căruţă şi a plecat din Constanţa, trecînd prin comunele : Anadalchioĭ, Canara, Caracocium, Poturu, Babadag, şi s'a oprit în Tulcea.

Sosit în Tulcea, hoţul, după ce a cutreerat maĭ multe strade ale oraşuluĭ, s'a oprit în strada Horeĭ 32, unde a luat o cameră cu chirie, plătind cu anticipaţie chiria pe o lună, în sumă de 40 de leĭ. Hoţul a lăsat geamantanul în casă şi, după ce a încuiat uşa şi a luat cheia la dînsul, a plecat în oraş.

Prinderea

Cu toate notele date de parchetul din Constanţa, însoţite de semnalamentele spărgătoruluĭ, Gheorghiţă a hoinărit maĭ mult timp pe stradele din Tulcea, fără ca să fie observat de nimeni.

Ieri, pe la orele 11 şi jumătate dimineaţa, hoţul s'a dus să mănînce într'o cîrciumă din strada Voiniculuĭ 6, ţinută de femeea Leia Veisman. Din întîmplare, în localul cîrciumeĭ, se aflaŭ în acel moment şi comisarul de poliţie Barbu Constantinescu însoţit de comandantul sergenţilor de oraş, Vanghele Antoniŭ. Infăţişarea suspectă a luĭ Ghiţă Constantin şi potriveala semnalamentelor date de parchetul de Constanţa, a dat de bănuit agenţilor poliţieĭ. Aceştia intră în vorbă cu hoţul şi încep a-l întreba de unde vine, de cînd e în Tulcea, ce face acolo şi alte multe.

La întrebările agenţilor, Gheorghiţă s'a cam încurcat la răspunsurĭ. El le-a spus că a sosit în ajun în Tulcea, venind la orele 11 şi jum. cu vaporul *Orient* din Galaţi, că este numit funcţionar în portul Tulcea şi că este de fel din Brăila.

Comisarul a întrebat atunci pe hoţ dacă poate să-l conducă la locuinţa unde a petrecut noaptea. Fără niciozitare, Gheorghiţă a plecat din cîrciumă însoţit de ceĭ doŭ agenţi. După ce i-a plimbat pe maĭ multe strade ale oraşuluĭ, hoţul conduse pe aceĭ cariĭ îl însoţeaŭ la locuinţa sa din strada Horeĭ.

Propuneri de împărţeală.

O dată intraţi în casă, ceĭ doŭ necunoscuţi — pentru Gheorghiţă Constantin — îşi declinară calităţile de agenţi aĭ poliţieĭ. Hoţul văzîndu-se prins, începu să tremure şi să se roage de poliţişti să nu-l nenorocească.

— Gîndiţi-vă, le spunea el, şi d stră sunteţi oameni şi aveţi familie, haide să împărţim banii cariĭ sunt aci în cufăr şi să fim cîte-şi treĭ fericiţi. Daţi-mi drumul.

Zicînd acestea, hoţul scoate din buzunarul vestei o cheiţă şi deschide cufărul. Inauntru era un maldăr de bilete de bancă în dezordine.

Poliţiştiĭ, văzînd însemnata sumă din cufăr,—de sigur de frică să nu fie tentaţi— s'aŭ repezit şi aŭ încuiat cufărul la loc şi aŭ anunţat parchetul, pe prefectul judeţuluĭ şi administraţia financiară.

La Poliţie

După sosirea parchetuluĭ şi a celor l'alte autorităţi, Gheorghiţă Constantin, împreună cu cufărul conţinînd banii furaţi, a fost transportat la poliţia oraşuluĭ.

Aci, în presenţa procuroruluĭ, a prefectuluĭ şi a casieruluĭ, s'a procedat la numărătoarea banilor din cufăr. S'aŭ găsit 440.000 de leĭ în şease pachete şi 12.000 leĭ în bilete de 20 de leĭ ; în total 452.200.

Lipsesc deci din banii furaţi 7.800 leĭ.

Banii găsiţi aŭ fost depuşi de d. procuror la administraţia financiară a judeţuluĭ.

Cercetările la Constanţa

Vestea prindereĭ luĭ Gheorghiţă Constantin, a produs mare sensaţiune în Constanţa.

Parchetul local a luat măsurĭ pentru aducerea hoţuluĭ în Constanţa şi a început deja cercetările pentru găsirea banilor cariĭ lipsesc din suma furată.

Se crede că această sumă ar fi pierdut'o hoţul în momentul cînd a spart caseta pe malul măreĭ. D. jude instructor cercetează.

Se maĭ crede că suma de 7.800 leĭ s'ar fi pierdut în momentul cînd, — hoţul fiind prins,— agenţiĭ poliţieĭ s'aŭ precipitat să închidă cufărul, după ce Gheorghiţă le propusese împărţeala.

La primul interogator, hoţul a declarat că a fost ispitit să fure, cînd a văzut că o sumă atît de mare este la îndemînă şi fiind fără niciozi pază poate să fie furată cu uşurinţă.

Instrucţia afacereĭ şi cercetările continuă cu activitate.

D. deputat Nae Romanescu, primind a figura în capul listeĭ colectiviste la alegerile comunale din Craiova, grupul d-luĭ An. Stolojan a decis să'l combată, pe sub mînă, din toate puterile.

Ieri după amiazĭ, la orele 3 şi jumătate, d-na Politimos, soţia d-luĭ deputat Politimos, întorcîndu-se cu trăsura în Capitală, venind dela moşie, la bariera Floreasca a fost oprită de un guard comunal.

Guardul a început să facă o perchisiţie minuţioasă în trăsură, precum şi între bagajele d-neĭ Politimos, perchisiţie care a durat aproape treĭ sferturĭ de oră.

D-na Politimos, revoltată, în cele din urmă, de purtarea guardului, a dat ordin vizitiuluĭ să dea bice cailor.

Trăsura pleacă, şi atunci guardul descarcă un foc de revolver asupra d-neĭ Politimos. Din fericire, glonţul n'a nemerit-o, dar ne putem închipuĭ spaima prin care a trecut d-na Politimos în acel moment.

D. deputat Politimos s'a dus azĭ dimineaţă la primarul C. F. Robescu, ca să protesteze în contra guardului comunal.

Se anunţă că locuitoriĭ din comuna Birza, judeţul Dolj, s'aŭ răsculat în contra proprietaruluĭ lor, d. Dini Mihail, un archimilionar, pe cît de bogat, pe atît de zgîrcit.

Motivul răscoaleĭ este că archimilionarul Dini Mihail îĭ exploatează într'un mod scandalos.

Mişcarea în portul Galaţi continuă cu o animaţiune crescîndă.

Aŭ maĭ sosit vaporul *Anna Guich* sub pavilion austro-ungar, al societăţeĭ *Adria* din Triest, şi vaporul *Rus* al societăţeĭ ruse *Gagarine.* Toate vapoarele înregistrate erĭ şi alaltă-erĭ, afară de *Southagate* şi *Atila,* terminînd încărcăturile, aŭ arborat pavilionul de plecare, şi aŭ pornit azĭ în zorĭ de ziuă la Sulina, unde urmează să 'şi complecteze încărcăturile ce nu pot face la Galaţi din cauza apelor scăzute.

La penitenciarul Dobrovăţ s'a făcut, zilele trecute, un gheşeft, care acum e obiectul uneĭ anchete. Directorul aceluĭ penitenciar, primise de la direcţia închisorilor suma de 800 leĭ spre a cumpăra o trăsură de serviciŭ.

Directorul însă a găsit de cuviinţă să repare o trăsură hodorogită, pentru care lucru aŭ fost de ajuns 300 francĭ, iar restul 500 să'l bage în buzunar.

Faptul, auzindu-se la direcţia penitenciarelor, d. Dianu a plecat în anchetă, la Dobrovătz.

ULTIMA ORA

Serviciul «Agenţieĭ Romîne»

Paris, 18 Septembrie.—*După* Le Journal, *Esterhazy s'ar fi întors la Paris de Mercurĭ.*

Londra, 18 Septembrie.—*Se anunţă din Londra luĭ* Standard *că 60 de soldaţi turcĭ aŭ părăsit insula Creta cu Edhem-paşa.*

Londra, 18 Septembrie. — *Se anunţă din Candia* Agenţieĭ Reuter *că Djevad paşa a declarat că este gata să se retragă cu trupele sale din oraş şi de a-şi stabili lagărul în mahalale.*

Londra, 18 Septembrie. — *Se asigură din Paris* Agenţieĭ Reuter *că ultimatul în privinţa Cretei s'a remis ieri Sultanuluĭ.*

DIMITRIE ENESCU
Restaurant şi Grădină
cu
BUCATARIE ALEASA
Bucureşti, Strada Sfîntu Ionică

Poşta Administraţieĭ

D-niĭ depozitarĭ de ziare: I. Raicu Panciu din Panciu, S. Goldner din Piatra-N., Al. Romanescu din Pascani, sunt rugaţi pentru ultima oară să ne trimită sumele ce ne datoresc.

PROPRIETATEA
NICULESCU-ANDRONACHE
DIN COLENTINA
De vînzare în loturi micĭ
Un leŭ Metrul Pătrat

Teren situat la marginea Capitaleĭ pe şoseaua Colentina-Ştefăneştĭ, depărtat numaĭ la un kilometru de la barieră. Localitate sănătoasă, poziţie înaltă, prezentînd o admirabilă privelişte asupra Bucureştilor.

Maĭ este de vînzare terenul din partea stîngă a căleĭ ferate Bucureşti-Constanţa, foarte favorabil pentru instalaţiuni de fabricĭ, în care scop s'a rezervat terenul necesar pentru o gară (haltă).

In zonele rezervate pe dreapta şi stînga căleĭ ferate preţul variază între leĭ 1.50 şi leĭ 2.25 de metru pătrat.

Terenul ce se vinde este în afară de zona de servitute a fortificaţiilor, fiind în imediată apropiere de Colentina.

Această localitate va cîştiga o mare valoare prin construirea găreĭ de la Obor şi prin facerea linieĭ de tramway, care va merge pînă la Zalhana şi al cărui traseŭ este încă în studiŭ. S'a rezervat loc pentru : parc, şcoală, biserică, cimitir, piaţă şi primărie.

Biserica va fi construită de proprietarĭ cu cheltuiala lor îndată ce 3 părţi din loturĭ vor fi vîndute.

Vînzarea se face în loturĭ de orĭ-ce întindere, plătibile în 4 anĭ şi în 4 rate pe an din 3 în 3 luni.

A se adresa d-luĭ

Căpitan GH. IOANIN
Strada Surorilor, No. 27
vis à vis de biserica Popa Chiţu

Doritorĭi de a vizita localitatea găsesc tramcare plătind numaĭ spre a-ĭ transporta de la capul linieĭ tramwayuluĭ din calea Moşilor şi pînă la localitate Joia şi Duminica.

Pentru d-niĭ Agricultorĭ

Majoritatea agricultorilor nu maĭ şovăeşte, cînd e vorba de a lua măsurĭ în contra mălureĭ (tăciunelui). Aŭ încercat **Saramura luĭ Numa Dupuy** şi s'aŭ convins că combate sigur şi radical pe acest duşman al grîuluĭ, numit mălură.

Saramura luĭ Numa Dupuy se întrebuinţează în toată ţara de peste 20 de anĭ şi a obţinut laude unanime. Ea se vinde în pachete conţinînd dosa chimică exact calculată pentru două pogoane.

Saramura Dupuy se topeşte uşor în apă rece şi prepararea seminţeĭ e tot ce poate fi maĭ simplu. Toată cheltuiala e de vr'o 20 banĭ de pogon şi ar fi o greşeală necertată din partea agricultorului, care şi-ar expune recolta uneĭ stricăciuni probabile, cînd poate s'o evite cu o cheltuială atît de mică. S. 61

Representant general
***S. BENVENISTI,* Craiova**
Depozite în toate oraşele

VALORILE ROMÎNE

— BURSA BUCUREŞTI —

Joĭ, 17 Septembre 1898

Efecte	Dobînd.	Scad. cupoan	Oferite cu b. gata	Oferite cu ter.	Cerute cu b. gata	Cerute cu ter.	Inchiate cu b. g.	Inchiate cu term.
Imprumut. de Stat Romîne								
Rentă 81 ·	5%	Apr.-Oc.	101⅛	—	100	—	—	—
« 92 ·	5%	Ian.-Iul.	101¼	—	100⅛	—	—	—
« 93 ·	5%	Ian.-Iul.	101¼	—	100¼	—	—	—
« 94 ·	5%	Apr.-Oc.	100¼	—	99⅝	—	—	—
« 89	4%	Ian.-Iul.	91¼	—	91	—	—	—
« 96-98	4%	Maĭ.-N-e	92¼	—	92	—	—	—
Impr. de oraşe								
Obl. C. B. 88	5%	Ian.-Iul.	100¾	—	99¾	—	—	—
« « « 90	5%	Maĭ-N-e.	100¾	—	100⅜	—	—	—
« « « 98	4½%	Maĭ-N-e.	98½	—	98	—	—	—
Impr. de societăţi								
Scris. f. rur.	5%	Ian.-Iul.	99⅝	—	98½	—	—	—
« « «	4%	Ian.-Iul	93¼	—	93	—	—	—
« « u. B.	5%	Ian.-Iul.	96⅝	—	96⅛	—	—	—
« « u. I.	5%	Ian.-Iul.	92⅝	—	92¼	—	—	—
Obl. s. bazalt	6%	Ian.-Iul.	—	—	—	—	—	—
Acţiuni	Div. anuluĭ trec.	Valórea nom.						
B. N. a R.	28.30	500 l.	—	2482	—	2428	—	—
d. Agricolă	16	500 l. v.	—	362	—	360	—	455 ½
S.Dac.-Rom	36	200 l. v.	—	456	—	453	—	155
S. Naţională	38	200 l. v.	—	515	—	512	—	—
S. Patria ·	6	100 l. v.	—	125	—	120	—	—
S. de bazalt	25	250 l. v.	—	400	—	395	—	—
Soc. Letea ·	5	100 l. v.	—	—	—	—	—	—

SCONTURI ŞI AVANSURI	%
Banca Naţ. scont	5
« « avansurĭ pe depozite de efecte saŭ lingouri	6
Banca Agricolă scont	8
« « avansurĭ pe depozite de efecte	6
Casa de Depuneri şi Consemnaţiuni pe depozite de efecte	5½

Schimb : Napoleon 20.05 ; Coroana germană (marca) 24.70 ; Lira otomană 22.80 ; Florinul austriac de hîrtie 2.10⅞ ; Rubla de hîrtie 2.70.

INSTITUTUL DE DOMNIŞOARE
BOLINTINEANU
fondat în anul 1874,
Proprietatea şi Direcţiunea Doamneĭ
MARIA ANGELESCU
(născută Bolintineanu)

Aduce la cunoştinţă, că cursurile vor începe pentru noul an şcolar la 1 Septembrie. Inscrierile se fac de acum, iar prospecte se trimit după cerere. Direcţia institutuluĭ, văzînd reclamele forţate ale unor şcoale în diferite jurnale, care între alte le fac cunoscut publiculuĭ *că aŭ metode speciale, că aŭ obţinut diferite succese cu elevele etc.,* a hotărît că în acest an să lase totul la apreciarea părinţilor a vechilor eleve din timp de 24 de anĭ de existenţă care parte sunt mume de familie, precum şi onorabilaluĭ public competinte care a putut să aprecieze resultatele obţinute în toate privinţele. Institutul după cum se ştie, este situat la şosea, partea cea maĭ sănătoasă a oraşuluĭ. Sit. 54

Doctor Besnea
Medic la spitalul de copiĭ
Special în boale de copiĭ
Str. Popa Sóre, No. 24 Sit. 87

UNIV. MED.
Dr. BAUBERGER
53, Calea Moşilor, 53 S. 16
Consultaţiuni de la 2 — 4 p. m.
pentru săracĭ gratis de la 8—10 a. m.

Institutul de Fete
Educaţiunea Romînă
(Fondat de D-na E. Manliu)
Cursurile încep la epoca reglementară, în noul local de pe bulevardul Pake Protopopescu, 54.
Informaţiĭ la institut.
Directoare :
Caterina Kracti
fostă Inspectoare a şcoalelor normale de fete

De vînzare

Fosta *Vila Băicoianu,* restaurată din noŭ, cu pendinţe, grădină spaţioasă, cu terase frumoase şi pivniţe vaste.

Platoul grădineĭ Băicoianu în întindere de 10.000 metri pătraţi. cu grădină spaţioasă, avînd plantaţiĭ şi vie, poziţiune din cele maĭ frumoase ale Capitaleĭ, cu vedere asupra întreguluĭ oraş, foarte proprie pentru un pensionat saŭ altă clădire mare.

Locurĭ potrivite pentru vile cu poziţiune dominantă.

Locurĭ pentru clădirĭ în diferite strade ale cartieruluĭ Gramont.

Locurĭ pentru slădirĭ pe bulevardul Maria.

Locurĭ pentru clădire în colţul elipseĭ bulevardul Maria.

Case de vînzare în cartierul Gramont cu preţurĭ moderate, toate afectate la Creditul funciar urbau.

Case şi locurĭ de vînzare pe strada Laboratorul.

Plăţile în rate.

Dobînda mică.

Avansurĭ la cumpărătorĭ de locurĭ pentru a înlesni clădirea.

Grădinĭ de închiriat avantagioase cu deosebire pentru societăţi de sport.

Pentru lămuririĭ maĭ detaliate a se adresa la proprietar.

G. A. SUTER.
Str. Suter No. 9 (Gramont)

Const. Simionescu
Doctor în Medicină
B-d. Arago, 53, Paris
Consultaţiuni cu toate celebrităţile medicale şi cu specialiştiĭ de la facultatea de medicină din Paris. Consultaţiuni şi prin corespondenţe

MAŞINE AGRICOLE şi INDUSTRIALE
WATSON & YOUELL
14 · STR · ACADEMIEI · 14 · GALATZ STR PORTULUI Bucuresci şi 14 · STR · ACADEMIEI · 14 · BRAILA STR · REGALA

www.dacoromanica.ro

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

CONTESA DASCH

— 16

CHIVA ȚIGANCA

— Și aĭ tot dreptul să fiĭ! aprobă marchizul. La vîrsta d-tale, aceasta e ceva vrednic de marele Scipione.

Miclescu răspîndea cu dibăcie bănuelile sale asupra conteseĭ; Domnul stăpînitor își făcuse o idee înnaltă despre nepotul său și fiind-că într'o seară el i-o arătă luĭ Dimitrie, acesta îl întrebă:

— Știĭ, Măria ta, de ce Mihail se împotrivește cu așa semeție Polonezeĭ?

— 'Mĭ pare că ne-a ghicit, răspunse Domnul.

— Se poate, orĭ el orĭ Miclescu, dar cred maĭ mult că o respinge fiind-că nu-ĭ place; ea nu se amăgește, și 'l urăște tot așa de mult cît îl și iubește.

— La vîrsta sa toate femeile plac, zise Domnitorul.

— De bună seamă, urmă Dimitrie, toate cîte se iaŭ orĭ să lasă după voință, dar nu acelea carĭ cer curteniriĭ.

Era deci între aceste ființe o urzeală țesută cu meșteșug.

Mihail și Teodor trebuiaŭ să plece a doua zi; nu maĭ rămăsese de cît o noapte și de la această noapte se aștepta vr'o întîmplare hotărîtoare.

Spre mirarea tuturor, contesa nu se arătă. Iubirea de sine a principeluĭ primi o lovitură adînc simțită; poloneza nicĭ nu putea să'și alunge maĭ bine răsbunarea. Dimitrie, de la care venea sfătuirea, o știa de minune, el cunoștea pe vărul său maĭ bine de cît orĭ-care altul. El îl înțelesese. Seara trecu fără cea maĭ mică întîmplare. Prințul se retrase de vreme; George îĭ dete o scrisoare, ce coprindea aceste cîte-va rînduriĭ:

«Aĭ fost crud, aĭ necăjit pe o femeie ce te iubea atît cît poate ca să iubească, te veĭ căi într'o zi».

De și scrisoarea nu era sub-scrisă, Mihail nu maĭ avea nicĭ o îndoială. Șovăia o clipă dacă trebuia să răspundă.

— Numaĭ un răspuns este cu putință, zise el, și pe acela nu vreaŭ să'l daŭ. A doua zi, des de dimineață, părăsi Iașul.

Pe drum vorba fuse numaĭ despre contesă; Rosetti și Ronsard căutaŭ să surprindă vre-o nemulțumire pe fața-ĭ de nepătruns.

A treia zi se zărîră turnurile castelului, iar arnăuții trăgeaŭ din sinețe, spre a vesti sosirea stăpînuluĭ lor, după datina țăreĭ. Intrînd în sala cea mare, găsiră pe Ruxandra, a căreĭ primiro vestea că cunoaște purtarea luĭ Mihail; lîngă ea Anica tremurînd de bucurie, abea cuteza să'și ridice ochiĭ, și ceva maĭ la oparte sta Chiva cu cobza în mînă.

— Bine aĭ venit Mihail, zise Domnița înnaintînd spre dînsul. Aĭ făcut o călătorie bună și fericită și te întorceĭ și maĭ vrednic de tine însuți decît eraĭ la pornire. Prea bine.

Principele se închină înnaintea Anichiĭ ca și înnaintea mătușiĭ sale, apoĭ se uită la Chiva, și ea făcu cîți-va pașĭ spre dînsul, i-apucă poala haineĭ, o duse la buze și se ridică tot așa de mîndră ca și cum ar fi jucat hora elelor.

Din acel minut, Mihail căzu pe gînduriĭ. In tot cursul ospățului nu răspunse nicĭ glumelor nicĭ laudelor. La sfîrșitul cineĭ, cînd se aduse ciubucele, cînd Chiva intră în vestmîntul eĭ de baiaderă, cînd începu înmlădierile eĭ voluptoase și fermecătoare, privirile luĭ Mihail n'o maĭ slăbiră un minut. Rămase mult privind-o, nu făcu haz de loc de ea, îĭ întinse mîna în silă cînd veni să i-o sărute, privea în tăcere plăcuta-ĭ figură înnotînd în fum, ce se perde ca o vedenie în mijlocul unuĭ nor, se sculară de la masă, se despărțiră, dete drumul oamenilor săĭ și preumblîndu-se prin casă 'și lovi fruntea strigînd.

— Da, acum simt că nu trebue să maĭ lupt, trebue să mărturisesc, ceasul a bătut. Am găsit pe acea pe care o căutam, și cea care am aflat-o va fi a mea. Este o prăpastie între mine și dînsa, sînt mîĭ de legăturiĭ ce mă leagă și mîĭ de pedicĭ ce o depărtează de mine; ce'mĭ pasă, voiŭ învinge totul, voiŭ izbuti căcĭ o voesc.

CAPITOLUL X

Inceputul iubireĭ

Fie-care bagă de seamă turburarea luĭ Mihail, însă nimenĭ nu-ĭ ghicia adevărata pricină. Dimineața, cînd se arăta liniștit ca în tot-deauna, cu toțiĭ cugetară că înlăturaseră întristarea. Domnița Ruxandra nu vedea nicĭ o pedică la împlinirea planuluĭ eĭ favorit; nu se maĭ îndoia de iubirea luĭ Mihail pentru Anica, căcĭ această iubire înfruntase ademenirile Conteseĭ.

A doua zi după întornarea sa, Mihail stătu toată ziua în apartamentul Domnițeĭ Ruxandra, în care Chiva sta pe lîngă ușă, ca și roabele în haremurile turcești. Priveghia cu luare aminte la cea maĭ mică mișcare a stăpînilor săĭ, gata să-ĭ aducă aminte balada luĭ Ștefan cel Mare.

Prințul o puse să cînte și să joace de maĭ multe orĭ, cînd Ruxandra 'ĭ ceru să-ĭ aducă aminte de balada luĭ Ștefan cel Mare, dacă o știe.

— Să nu știŭ eŭ cîntecul luĭ Ștefan cel Mare! zise Chiva.

Apoĭ începu:

Ștefan, Ștefan domn cel mare
Seamăn pe lume nu are
De cît numaĭ mîndrul soare.
Din Suceava cînd el sare
Pune pieptul la hotare
Ca un zid de apărare, etc. etc.

Și, cîntînd-o, se văzu într'însa entuziasmul care ar fi însuflețit și pe ceĭ maĭ nepăsătorĭ. Ridicîndu-se apoĭ în vîrful degetelor sale, făcu să răsune sala de strigătul său:

— Dumnezeŭ să păzească Rominia!

Mihail se simțea înfiorat.

— Așa, urmă el, așa Dumnezeŭ să păzească Rominia, sîngele nostru trebue să curgă pentru ea, spre a o face liberă și fericită. Dea Domnul să-mĭ fie mie dată cinstea asta, și coroana făgăduită să-mi fie o dreaptă răsplată, iar iubirea uneĭ femeĭ să-mĭ fie călăuza la izbîndă. Acesteia să-ĭ depun la picioare mărirea și izbînda mea, iată ce doresc, ce voiŭ face, o jur!

Ruxandra 'l privea cu uimire. Chiva, nemișcată, păstra înfățișarea supuneriĭ, tremurătoare și uimită, simțea că ochiĭ luĭ Mihail nu o părăsea, cînd el vorbea astfel și nu cuteza să ridice ochiĭ spre dînsul de teamă ca să nu-ĭ se stingă fericirea.

— Iubești, dar, pe Anica, cu așa foc? zise în sfîrșit Ruxandra.

Prințul se plimba prin casă, părînd că nu aude nimic din ceea ce i se zicea.

— Chivo, zise el d'odată, de ce n'aĭ primit libertatea ce ți-am dat de atîta vreme?

— Fiind-că 'mĭ place să fiŭ maĭ bine roaba Măriei Tale, fiind-că sînt născută în casa d-tale unde trebue să mor. Pentru că mama și mama mameĭ mele aŭ slujit pe a d-tale, pentru că sînt a d-tale și vreaŭ să fiŭ a d-tale în toată viața mea.

Ruxandra clătină din cap.

— Sărmană copilă, zise dînsa, ce ar putea să facă ea cu libertatea!

Această întîmplare lăsă o adîncă întipărire în mintea celor treĭ ființe. Ruxandra, ca să schimbe vorba, începu să vorbească luĭ Mihail despre călătoria luĭ la Iașĭ; Chiva, după un moment de așteptare, eși, ducîndu-se să se urce pe terasa turnuluĭ celuĭ mare căzînd pe gînduriĭ.

Stătu așa multă vreme, cînd auzi că o strigă Mihail.

— Chivo, cariĭ 'țĭ sunt gîndurile? de ce staĭ singură, departe de Domnița care a pus să te caute?

— Mă voiŭ înfățișa îndată la poruncile sale, răspunse ea cam încurcată.

— Și eŭ te opresc, tu n'aĭ să primești porunciĭ de cît de la mine singur.

— Poruncește stăpîne!

— Auzit-aĭ cuvintele ce am rostit, după balada luĭ Ștefan cel mare? Știĭ tu cuĭ le spuneam?

— Fără dor și poate, Măria ta, că aceleia care are să poarte numele Înălțimiĭ tale și care are să împărtășească viața Măriei tale.

(Va urma).

MARELE MAGASIN ROMÂN

DIMITRIE PETRESCU

Calea Moșilor, No. 1, (Piața Sf. Anton)

Fiind deja cunoscut de onor. Clientelă, că în acest Magasin se vînd tóte articolele cu prețurĭ fabulos de eftin, s'a maĭ făcut

MARE REDUCERE DE PREȚURI

și soldează toate noutățile din sesonul de Vară

De recomandat pentru rochiĭ:

Zefiruriĭ, Toaluriĭ, Bazarine, Lainagiuriĭ, Grenadine foarte eftine

CUPOANE de diferite mătăsăriĭ și Lainagiuriĭ se vînd cu 50 % Rabat (1/2 preț)

CAMĂȘI bărbățești albe și colorate, calităț bune de la Leĭ 2,50 în sus

Cel maĭ mare asortiment de Lainagiuriĭ și Mătăsăriĭ, Olande, Chifoane Servete, Mese, Prosoape, Ciorapĭ, Batiste, etc. etc.

RAYOANE SPECIALE DE

Covoare, Perdele, Stofe pentru mobile etc.

In acest Magasin se poate procura Trusouriĭ gata pentru mirese de la Leĭ 150 pînă la cele maĭ fine.

NB. Ateliere propriĭ pentru comenziĭ de orĭ-ce felĭ de lingerie și broderie de mînă, precum și Camășĭ Bărbățeștĭ, Croială franceză după un sistem francez. Sit. 19

Fabrica E. LESSEL

Lemne de construcție {Depozitul cel maĭ important și cel maĭ bine asortat în *toate* dimensiunile corente și *speciale*.

Dușumele uscate de molift {Ca specialitate. Vînzare lunară de 10,000 m. pătrațĭ.

UȘI ȘI FERESTRE în 43 tipurĭ gata de așezat

Traverse de Fier I tip 12 pînă la 30.

Ciment portland din Brașov {se furnisează prompt în detaliŭ și în vagoane.

LEMNE de FOC {tăiate și despicate specialitate cer.

Serviciul prompt și conștiincios. — Dimensiuniĭ exacte. — Toate produse de I-a calitate. — Linia de garagiu C. F. R. în curte. *Telefon No. 25.*

Sit. 33

COMPANIA GENERALA

A

CONDUCTELOR DE APĂ, din Liège (Begia)

SUCURSALA DIN ROMÎNIA

Biouriĭ și Magazine: Calea Griviței, No. 22

Compania se însărcinează cu toate proiectele și cu toate lucrările de instalațiuniĭ de apă pentru administrațiuni, autorităț și pentru particulariĭ, precum *Conducte de fontă, de fier, de plumb—robinetărie,* **idrometru,** *Water-closete, băĭ, lavabouriĭ,* **tot-à-l'égout,** *spălătoriĭ, etc.*

Ea are represintanța esclusivă a filtrelor **Chamberland,** sistem **Pasteur,** singurele adoptate de guvernul frances. Peste scurt timp **Compania** va fi instalată în propriul său local; cu această ocasiune biourile și magazinele sale vor fi mărite în mod considerabil. Sit. 20

Fabrica de Motoare Deutz, Colonia-Deutz

42.000 motoare de o putere maĭ mare de 170.000 caĭ în exploatare, din carĭ

peste 100 de motoare în Rominia

210 premiĭ și distincțiuniĭ numaĭ pentru motoare cu gaz și benzină

Motoare originale „Otto" cu gaz și benzină pentru scopuriĭ industriale și iluminat electric de 1/2—600 caĭ putere.

Prospecte și devisuriĭ gratis și franco

Singurul depozitar pentru Rominia

E. WOLFF Sit. 27

BUCUREȘTI, Strada Sfîntu Dumitru No. 3

MIRON VELESCU

Mașine Agricole și Industriale

35, Str. Smîrdan—BUCURESCI—Calea Moșilor, 100

Case de Bani Englezești

din renumita fabrică **WHITFIELD**

cu Uși de otel — încuetoriĭ patentate — pereți dubli

Inlesniriĭ de plată

CATALOAGE GRATIS

Uleiuriĭ Minerale Ruseți

SFOARA DE MANILLA Sit. 24

„DACIA-ROMANIA"

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE IN BUCUREȘTI

Asociațiuni mutuale de supraviețuire

Impărțirea avereĭ a grupeĭ anuluĭ 1898.

Avem onoare a încunoștiința pe d-niĭ interesați aĭ grupeĭ «România» care expiră la 30 Iunie 1898 st. n. că averea acesteĭ grupe se va împărți, cu începere de la 1 Noembre s. v. a anuluĭ 1898, între membri în drept.

In conformitate cu condițiunile generale imprimate pe polițele d-lor, d-niĭ contractanți înscriși în această grupă sunt invitați de a trimite fără întîrziere, prin scrisoare recomandată, direcțiuni generale a societățeĭ «Dacia-Romania», în București, următoarele acte:

1. Actul prin care să se constate etatea asiguratuluĭ (adică actul de botez saŭ de naștere, saŭ un extract din registrele stăreĭ civile pentru constatarea etățeĭ, legalizat de autoritatea respectivă orĭ depoziținea a 5 martoriĭ înaintea tribun., conf. art. 33 din codul civ.).

2. Un certificat de viață prin care să se constate că asiguratul a fost în viață la 30 Iunie 1898 s. n., saŭ un act de deces în caz cînd asiguratul va fi încetat din viață după ziua de 30 Iunie 1897 st. n.

Subsemnata direcțiune generală atrage cu deosebire atențiune membrilor acesteĭ grupe, că sus menționatele documente trebue să i se trimită cel maĭ tîrziŭ în termen de 3 luni, adică să fie depuse societățeĭ până la 30 Septembre 1898 s. n.; cunoscînd că aceĭ carĭ nu vor trimite de loc acele documente justificative, saŭ carĭ nu le vor fi trimis complecte și în regulă, vor perde, în conformitate cu condițiunile contractuluĭ orĭ-ce drept, fiind-că în ziua de 1 Octombre 1898 s. n., numaĭ pe baza documentelor depuse *se va constatata numĕrul asiguraților acesteĭ grupe spre a se putea imediat începe calculul părțeĭ ce se cuvine fie-căruia din membriĭ părtași.*

Este deci în interesul tuturor d-lor asiguratĭ aĭ acesteĭ grupe de a trimite actele lor sus menționate cît maĭ curînd posibil, pentru că dacă unul saŭ altul din acele acte n'ar fi în conform. cu condițiunile generale, să aibă timp să le rectifice saŭ să le facă din noŭ.

Direcțiunea Gen. a Soc. DACIA-ROMANIA.

București, 31 Decembre 1897 st. n.

Tipografia HELIADE execută tot felul de lucrăriĭ atingătore de această artă, cu cea maĭ mare acurateță și cu prețurĭ foarte moderate.

„STEAUA ROMANĂ"

Societate Anonimă pentru Industria Petroleuluĭ

CAPITAL SOCIAL LEI 10.000.000 DEPLIN VĂRSAT

Petroleŭ, Benzină, Ligroină,

Gazolină, Residiuriĭ pentru ars,

Parafină, Catran, ASPHALT,

Uleiuriĭ minerale, **Lumînăriĭ** de Stearină.

Pentru Comande a se adresa la

Direcțiunea Generală

Strada Doamneĭ, No. 4 Sit. 7

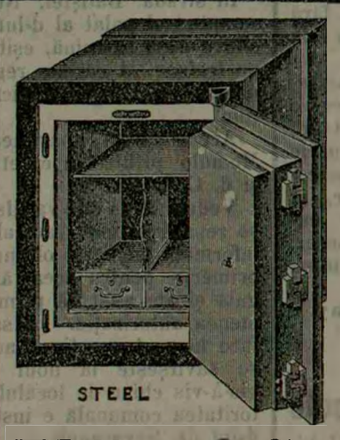

CASE DE BANI

Englezescĭ

de

Fer și Otel

Sigure contra foculuĭ și spargereĭ

din

Fabrica

Phiips & S-sor Birmingham

DEPOSIT LA

WALTER T. FRANKISH

Deposit de Mașinĭ Agricole

Representant general al Fabriceĭ

WILIAM FOSTER & Co. L-td. Lincolin

BUCUREȘTI

Strada Doamneĭ No. 21 Sit. 25

SOCIETATEA PE ACȚIUNI

PENTRU

Construcțiĭ de Căi ferate Secundare și Industriale

Representant general B. COURANT

București, Strada Academieĭ No. 3

Mare depoŭ permanent la București și Galațĭ

ATELIERE IN BUCUREȘTI

Cumpărăm orĭ-ce cantitate de șine și vagonete usate, cu prețurĭ convenabile

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Maĭ mult de 1/2 de secol succes proclamă superioritatea sa în tratamentul de **gutural, iritațiuneĭ peptuluĭ, influența, dureriĭ reumatismale, scrîntituriĭ, rănĭ, vărsăturĭ, bătăturĭ.**—Topic excelent contra bătăturilor.

Cereți Prefatindeni

Țuică de Florica

Lacrima de Prune

Țuica de Goleștĭ

Cereți Prefatindeni

(Marca de Comerciŭ este depusă la Tribunalul Argeș)

Țuica este fabricată din prune; singură nevătămătóre săuătățeĭ; cel maĭ bun apetissant.

Nu trebuie să lipsească din nicĭ o casă

Mare Depozit la gara Goleștĭ

Cererile pentru en gros să se adreseze la

ION R. RĂDULESCU, — Pitești.

București, Tipografia «HELIADE». Clementeĭ No. 3. C. No. 167.—Exemplare 10.000. Girant: State Elefterescu.—(Telefon «Epoca»).

www.dacoromanica.ro